

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Ε' ΑΡΙΘ. 215 (5)

ΑΘΗΝΑ 24 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1929

ΓΡΑΦΕΙΑ ΡΟΜΗΣ 2

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΔΡΧ. 50

ΤΙΜΗΤΥΠΟΣ: ΣΤ. ΑΛΟΓ'ΙΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: Δημοσιούπαλληλικά— Κρίσεις, Σημειώσεις.— Μαργαριτάρια.— Το παιδί.— Έγκύκλιος Έκπαιδευτικού Συμβουλίου.— Η προσοχή.— Προβλήματα της Διοικήσεως γιά την ΙΒ'. Γενική Συνέλευση.— Από τη σειρά των Έκπαιδευτικών Νομοσχεδίων της Κυβερνήσεως.— Άλληλογραφία.— Στήλη συνδρομῶν.— Μια μικρή ἀλήθεια.— Γράμματα προς τὸ «Βήμα».— Ζωή Όμοσπονδίας.

ΔΗΜΟΣΙΟΎΠΑΛΛΗΛΙΚΑ

Η ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΔΙΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ κ. ΜΑΡΗ

Ο Υπουργός των Οικονομικών κ. Μαρής σὲ δηλώσεις του στὸν τύπο ἀφίνει νὰ υπονοηθῆ πως ὁ προϋπολογισμὸς δὲν ἀντέχει σὲ νέες αὐξήσεις τῶν δημοσιούπαλληλικῶν μισθῶν, ἐκτὸς ἀν ἡ ὑπαλληλικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποδείξει οικονομίες.

Οἱ δηλώσεις αὐτὲς ὅπως ἦταν ἐκόμενο κατετάραξαν τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐξ ὀνόματος τῶν ὁλοίων ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Σ.Δ.Υ.Ε. παρουσιάσθηκε στὸν κ. Μαρή τὴν περασμένη Τετάρτη. Καὶ στὴν Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ὁ κ. Μαρής ἔκαμε τὶς ὕδεις δηλώσεις.

Ύστερα ἀπὸ τὶς δηλώσεις αὐτὲς τοῦ κ. Υπουργοῦ τῶν Οικονομικῶν ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Σ.Δ.Υ.Ε. θὰ παρουσιαστῆ στὸν Πρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως κ. Βενιζέλο.

Η ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΤΑΤΑΞΗ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΩΝ ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΤΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΗΣ ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ὅπως γράψαμε στὸ προηγούμενόν μας φύλλον ἡ ὑποεπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ μισθολογίου ἀσχολήθηκε τὴν περασμένη ἑβδομάδα στὴν μισθολογικὴ κατάταξη τῶν δημοδιδασκάλων. Παρουσιάστηκε ὅμως διαφωνία μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς στὸν τρόπο τῆς κατάταξης ποὺ εἶχε συνέπεια τὴν ἀναβολὴ τῆς μισθολογικῆς κατάταξης τῶν δημῶν. Αἰτία τῆς διαφωνίας ἦταν ἡ κεκτημένη ταχύτητα ποὺχοῦν μερικοὶ κύριοι τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ κόβουν ἀπὸ τοὺς δασκάλους γιὰτ' εἶναι... πολλοί.

ΚΡΙΣΕΙΣ - ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΛΟΙΜΟΝΟ ΑΝ ΠΙΝΕΗ...

Εἶναι νὰ μὴν γελῶσθαι τὸ χεῖλι τοῦ δασκάλου, δὲν προλάβαμε νὰ καταχωρήσωμε τὸ σχέδιον νόμου γιὰ ἀναπλήρωση δασκάλων ποὺ μίνου μακρὰ ἐπὶ τὴν θέσιν τους καὶ νὰ τὴν ἀλλημερῶς ἡ δῆλωση τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οικονομικῶν πὼς δὲν περνάει αὐτὸ. Δὲν ὑποτιμῶμε τὴν λόγους ποὺ ἀναγκάζουσι τὸν κ. Υπουργὸν νὰ μᾶς μιλῶσθαι μετὰ τὴν γλῶσσαν τῶν ἀρεσμάτων. Οἱ μὲν καὶ οἱ χαλαροὶ δὲν οὐνε τὴν δασκαλικὴν καρδίαν. Γιὰτὶ τὸ χωριὰτόκουλα ποὺ εἶναι σήμερον δασκάλου τὴν ἔχον ζῆσει στὸ κορμί τους τὴν ἀργὴν τῶν στοιχείων. Πενήλιοι καὶ ποῦντες καὶ καρδιάματα καὶ βρέξιμο ὡς τὸ λαϊκὸ καὶ λίσση ὡς τὸ γόνατο, ζενύχτια στὸ ὑπαιθερὸ τῆς χειμωνιάτικης βροχῆς καὶ νύχτας καὶ ἀέρωμα μᾶθε ζωῆς ἀπὸ νεροσυρμῶνς δια τὰ παραλάσαν αἰθρία σὲ κινηματογραφικὲς ταινίας γιὰ νὰ συλλάβῃ ὁ καθένας τὴ φρίκη καὶ τὸ μέγεθος τοῦ δόλεθρου. Μόνον ὁ δασκαλὸς ἔχει στὴ φαντασίαν του συμπληρωμένη τὴν κόλαση καὶ ὡς μὴ ἀναλογία τὴν ζῆ καὶ σήμερον, δὲν ἦταν λοιπὸν ἀνάγκη νὰ δεῖξουν τὶς πληγὰς τῶν ἀγορῶν.

νᾶμεις τ' ἀπλώσουν τὴν καταστροφῆ. Κατέβηκαν ἀπὸ σηλιὰς καὶ χάρθως τῶν βουνῶν καὶ παίρνοντας τὴν εὐρη ποταμίων ἀέρωσαν τὴ ζωὴ καὶ ἀκάρπια τὸν πέτρον στὸν κόμπο Μανδραϊνίας καὶ Θράκης. Τὸ Κράτος σπεύδει. Ἐπιμηθέας νὰ ἀνταχθῆ σὴ μάτια τῶν στοιχείων. Καὶ βάζει βδῆσμο στὶς πληγὰς τὶς πιστώσεις ποὺ σκέπτονται, λέει, νὰ διαθέσῃ γιὰ τὴν Παιδείαν. Ἡ περιφημὴ καὶ ἐκπαιδευτικὴ μεταρρυθμὸν ἀνβάλλεται ἔτσι γιὰ κῆρυκα χρόνια. Δὲ βυζαντινολογούμε. Μὰ δὲ θεωροῦμε καὶ ψυχολογικὰ εὐθετὴ τὴ στιγμὴ γιὰ τὶς ἀντιρρήσεις μας. Θὰ περιμένουμε τὸ θεαθῆριμα. Ἢ ὕστερα συζητοῦμε ποῖος δὲ πληρώσῃ τὸ λογαριασμὸν. Πάλι στὴν Παιδείαν τὰ σπασμένα;

Η ΑΡΧΗ ΜΑΣ

Ἡ Δ. Όμοσπονδία ἔχει μοναδικὸ σκοπὸν τὴν προαγωγὴν τῆς Παιδείας. Στὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ τείνουσιν ὅλα τὰ αἰτήματά της. Τὸ παιδαγωγικὸν ἔργο δὲν τὸ βλέπει σὸν μέσο γιὰ τὴ ζωὴ. Ἀντίθετα χρειάζεται τὴ ζωὴ σὸν μέσο γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν παιδείαν. Γι' αὐτὸ δὲ βλέπει σὸν Κράτος τὸν ἐργοδότην παρὰ τὸν συνεργάτην καὶ τὸ νομοθετήματὸν του δὲν τὰ βλέπει μὴ τὸ φανδὸ ποὺ παρατηρεῖ ὁ ἐργάτης τὸν κανονισμὸν τοῦ ἐργοδότη. Ἀπ' τὴν ἀρχὴ αὐτὴ ξεκινῶντας, ἄς εἰδῶμε μὴ ματιὰ σὸν σχέδιον, ποὺ δημοσιεύουμε σήμερον γιὰ τὶς ἀδείας διορισμῶν μεταθέσεις κλπ. Ἐξυπηρετεῖ τὸ συμφέρον τῶν σχολείων ὁ περιορισμὸς τῶν κανονικῶν ἀδειῶν. Ἀδείας στὴν ἀρχὴ καὶ σὸν τέλος τοῦ σχολ. ἔτους, μετρῶς καὶ ὕστερα ἀπ' τὶς γιορτὰς παραλύνουσι τὰ σχολεῖα.

ΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Εἶναι τιμὴ γιὰ τὸν Υπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ τὴν Κυβέρνησιν ἡ τέλει ἀποκέντρωσιν σὸν ἔγρημα τῶν διορισμῶν τῶν δημοδιδασκάλων. Ὁ κ. Υπουργὸς πιστεύει ὅπως καὶ ἐμεῖς πὼς εἶσι ἐξυπηρετεῖται καλύτερα ἡ Παιδεία γιὰτὶ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν γινώσκουσιν καλύτερα τὶς ἀνάγκας τῆς. Ἐμεῖς χαίρομε τὴν καινοτομίαν καὶ ἀπὸ ἄλλῃ ἀποψη. Μᾶς βελτιώνει τὸ ἔγρη. Λεῖ τὸν οἱ ἀναμονὲς στὸς ἀντιπάλους, οἱ εμενῶδες, τὸ σπᾶσιμο τῆς σπονδυλικῆς στήλης στὴν ἀρχὴ τοῦ σταδίου μας ποὺ εἶναι φυσικὸ καὶ μὴ πολὺ ἀπαραίτητο νὰ στέκεται κατανόρησιν. Προῖχι νὰ κρατήσωμε τὸ ἔθικον τοῦ δασκάλου νὰ μὴ τὸν τολαινώσωμε. Καὶ εἶναι κατὰ καὶ νὰ τὸ πιστεύῃ. Ἄς ἀποβλέπωμε οἱ πολλοὶς Δημοκρατίας.

ΟΙ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἡθικὴ τάξη εἰσάγει τὸ ἀρθρ. 8 στὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων Θεσσαλονίκης, Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν. Τὶς θέσεις αὐτὰς δὲ τὰς παίρνουσι σὸν ἔγρη τὰ νεόβγαλτα παιδιὰ ἔτε καὶ τὰ νοματικὰ πρωτοπαλληκῆρα. Θὰ προτινῶνται ἀπὸ τὶς περιφέρειας ὅσοι ἔχον εὐδοκίμησιν ὑπηρεσίαν καὶ ἀξίουν γι' αὐτὴ νὰ πᾶρουσιν μὴ θέσιν σὸν κέντρο γιὰ νὰ ἀνταποκριθῶσι σὲ οικογενειακὰς ἀποχρώσεις. Δὲ ζημιώνονται καὶ ἂ κέντρα γιὰτὶ οἱ περιφέρειαις θὰ τοὺς στέλνουσι διαλεκτοῦς. Ἴδια καὶ γιὰ τὰ μικρότερα κέντρα ὡς τὶς 3000 κατοίκους. Ἐμεῖς θὰ θέλωμε νὰ ἐκταθῆ σὲ κάθε κενουμένη θέση. Μὰ τὴν ἀποψη μας θὰ ἀναπτύξωμε σὸν ἄλλο φύλλον.

ΑΔΕΙΕΣ

Ἀπ' τὴν ἀρχὴ τῆς ἀποκέντρωσης εἶναι βγαλμένο καὶ τὸ ἀρθρ. 9 ποὺ κανονίζει ποῖος δίνει τὶς ἀδείας. Ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ Υπουργοῦ περνᾶσι σὸν Ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον. Λεῖ καὶ ἡ ἀποψημαρξία. Τὰ συμβούλια ἔχουσι καλύτερα τὶς ἀνάγκας τῶν δασκάλων καὶ τῶν σκλαιῶν. Ἐῖ ὁ Υπουργὸς ἀποκαθίσταται σὸν ῥόλον ποὺ τοῦ εἶχε: ἐκπέτης στὴν ἐφαρμογῇ τῶν νόμων καὶ τιμητῆς τῶν παραβάσεων.

ΟΙ ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ ΜΑΣ

Τὸ ἀρθρ. 7 δὲ φαίνεται νᾶναι βγαλμένο ἀπ' τὴν ἴδια ἀρχὴ ποὺ βγήκαν τ' ἄλλα. Θὰ τὸ κρίνωμε σὸν ἐπόμενον.

ΑΠὸ ΤΗ ΖΩΗ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ

Κύριε Ἐπιθεωρητῆ Μεγάλῃ ἀγανάκτησις ἐπικρατεῖ στὴν κοινότητά μας διὰ τὸ σχολικόν μας ἔγρημα διὰ τὴν εἰσὴ ἀρχίζουσαν ἀγγωνίαν αὐτῆς ὡς διατάξιν, δεδομένου ὅτις οἱ ἐπιστηθῆν ἐξαιρετικῶν ὅλων ἐνδιαφέρουσι ἀπὸ πολλοῦ, ἐπισκευάσθη καὶ νῦν ἐκπέσθη ὡς εἶδε καὶ ἐπὶ πλέον, λειτουργοῦσα ἅμα μετ' ἀξέπαινον ἔγρη καὶ καρποφορίας ὁλοφάνερως. Ἐπιβραδυνθείσης δὲ τῆς ἀναγνωρίσεως, ἀγνωστον διὰ πολλοὺς λόγους, ἀδικεῖται ὁ κοινοτικὸς μας διδάσκαλος Κ. Ρ. μισθοδοτικῶς, ἔξ ὅσ καὶ ἐμεθεῖ ἀπαντες κατεχαριστημένοι. Ἀζοροῦμεν ἐπίσης πὼς ἀνεγνωρίσθη ἡ σχολὴ τοῦ χωριοῦ Ν. ἀρχίζουσα

τὰ διαβήματα δύο μῆνας ὕστερότερα

Μετὰ τιμῆς Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ Σεβαστέ μοι Ἐπιθεωρητῆ Χθὲς ἐβίχθη εἰς τὴν νέαν θέσιν μου σήμερον ἤρξασι τὴν ἐργασίαν μου. Μετ' ἐκτιμῆσεως Β. Α. Κύριε Ἐπιθεωρητῆ Σὰς παρακαλῶ θερμῶς ὅπως εὐαρεστούμενος μὴ ἀποσιεῖσθε τοὺς μισθοῦς τοὺς ὁλοίους ἔχω νὰ λάβω. Σὰς χαίρομαι ἐν τῶν προτέρων Ε. Τ.

ΠΙΝΑΣ ΔΑΜΦΛΙΣΜΟΥ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 65 ἐγκύκλιον ἀπαντῶμεν ἀμέσως. Τὸ σχολεῖον Α. τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ ἀπὸ 20 τὸ ὅλον μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, ὅλοι ἔχουσι τὸν δαμψλισμὸν των. Ἀπὸ διατίας δὲ τὸν Ἀναδραματικὸν ὅστις δὲν εὐδοκίμησε ἰσοῦν ἐκτιμῶν. Ἐμμενα δὲ μὴ βέβαιοι ὅτι τὸ χωρίον ἀπέχει παντὸς μολισμοῦ. Ταῦτα δηλῶ ὕμιν συμμορφωμένη εἰς πάσαν διαταγῆν. Καὶ διατελῶ εὐεξειθεστάτη. Ἡ Δημοδιδασκα

ΚΑΙ ΕΝΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟ

Κύριε Ἐπιθεωρητῆ Μετὰ μεγάλῃς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως σκέψου νὰ ἐκφράσω τὰ σέβη μου ἐπὶ ἀψύχου χάριτος. Εἶθε ὅπως ἀνάσῃ ὁ Χριστὸς ἐν δόξῃ αὐτοῦ, ἀναστήσῃ καὶ ἡμεῖς ἐν δόξῃ καὶ τιμῆς. Ζῆτε καὶ εὐτιχεῖτε μετα τῶν εὐ-ὀν μόνων τιμῶμενος καὶ ἀγαπηόμενος παρὰ πάντων Ταῦτα καὶ διατελῶ Ἡ Διδασκα

ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ

Κύριε Ἐπιθεωρητῆ Ὁ ὑποκαινόμενος Γ. Ε. δημῶν λαμπρίων τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω ὕμιν εὐσεβάτως οἱ ἔλαβα τὸ τιμὸν ὕμιν ἔγγραφον καὶ εὐχαριστῶ πολλὸν διὰ τὴν προθυμίαν μετ' ἧς ἐπεύσατε ἀπαντῶντες μοι. Ἐπιθεωρῶ κ. Ἐπιθεωρητῆ. νὰ μ' ἐχίτε ὑπ' ὄψιν εἰς νόμοταξιὸν ἡ διατίειον σχολεῖον ἐν τῇ νύχτῃ θάσῃ καὶ καὶ εἰς κοινότητα κάπως οικονομικὴ καθὸτι προτιθεμαι εἰθεῖν σὴν τὴν οἰκουμένην μου καὶ συνεκῶς θὰ ἐξαντληθῶ οικονομικῶς. Ἐρωτῶ: Ἀφοῦ ὑπέβαλον παραίτησιν τῆς τῆν κατέχω θέσεως μου εἰς τὸ Σ. Υπουργεῖον διὰ τὸν κ. Ἐπιθεωρητῆν μὴ ἀπὸ τῆς 20 Αὐγούστου, θὰ δικαιώσῃσθε ἀγομὲ λαμβάνειν ὁλόκληρον τὸν μισθὸν τοῦ μηνῶς Αὐγούστου ἢ ὅτι μοι ἀναλογεῖ μέχρι τῆς 19 Αὐγούστου; Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς παραίτησεώς μου καὶ τοῦ ἐφοδιασμοῦ μου βεβαίωσεως τοῦ κ. Ἐπιθεωρητῆ μου περὶ τῆς ὑποβολῆς τῆς παραίτησεώς μου, δὲν ἀμέσως ἀναχωρεῖν δ' ἐκεῖ ἡ νὰ προσποστεῖται ὕμιν ὅτι δεῖ καὶ περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου ν' ἀναχωρήσω; Ποῖον δι' ἐμὲ προτιμότερον πρᾶξιν; Ζητῶ σαφεῖς πληροφορίας. Ἀπὸ Θεσσαλονικῶν ἀχρὶ Καβάλλας κόσος εἶνε ὁ ναλλος δι' ἕκαστον ἄτομον; Καὶ σιδηροδρομικῶς ποσος ὁ ναλλος τὸ ἄτομον; Παρακαλῶ κ. Ἐπιθεωρητῆ, νὰ μοι πληροφορηθῆτε περὶ τῶν ἐν λόγω ἀκοριῶν καὶ τῆς θετικῆς τοποθεσίας μου ἐν θάσῃ. καθόσον θέλω εἰθεῖν σὴν τὸς παιδίσκους μου καὶ νὰ μὴ προσκρούσω μῆκου, διότι τυγχάνω ἐκ τῶν πτωχῶν βιοκαλαιστῶν διδασκάλων καὶ κατὰ συνέπειαν πρέπει ἐκ τῶν προτι-

ΤΟ ΠΑΙΔΙ

«Τὸ παιδί!! τὸ παιδί!! αὐτὸ πρέπει νὰ κοιτάωμ, ἀπάνω σ' αὐτὸ πρέπει νὰ στρέψωμε ὅλη μας τὴν προσηχὴ φωνάζοντες ἐδῶ μέσα στὴν Ἑλλάδα διαρκῶς ὅλοι. Αὐτοὺς Κυβερνητὲς μέτροι τοῦ τελευταίου πολιτῆ. Ἐχον μάλιστα καθιερώσει καὶ ἐξαγοραστὴ ἑβδομάδα γὰρ τὸ παιδί, τὴν ἑβδομάδα μετὰ τὴν ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων, ἀτὴν ἑβδομάδα τοῦ παιδιοῦ ὅπως τὴ λένε. Ἐτοί καὶ χροῖον αὐτῆς τὴς μέρες βλέπωμε νὰ γίνεται τόσος θόρυβος γύρω ἀπὸ τὸ ἀληθινὰ αὐτὸ ἀγγελικὸ ὄνομα. Ἦ φαινεὶν μάλιστα χροῖον ἐπέερασε, σὲ μεγαλοπρέπεια, τελετὴς, δεξιώσεις, συγκινητικὰ λόγια, καὶ ἄλλα εἰδικῶν, καὶ ἄλλῃ προσηχόμενῃ ἀπὸ τότε ποῦ ἄρχισε νὰ γενικεύεται καὶ σὲ μᾶς κίποιον ἐνδιαφέρον περισσότερο γὰρ τὸ μέλλον τῆς γενιᾶς μας καὶ τοῦ ἔθνους μας. Ἀμέτοχτα εἶνε τὰ ἄλλα τῶν ἐφημεριδῶν τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν ἑπαρχιῶν ποῦ δημοσιεύονται αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα, ἀνεκδοκίμα ὅλα στὸ παιδί καθὼς ἐπίσης ἀμείτριτοι εἶνε καὶ οἱ χοροὶ καὶ διαίφρησις ἑορτῆς, ποῦ δόθησαν ἀπὸ τὸ πατριωτικὸ ἴδρωμα τῆς περιθάλψως, καὶ μερικὰ ἄλλα σοματεῖα καὶ ὀργανώσεις ὑπερὸ τοῦ παιδιοῦ. Καθὼς ὅμως ποῦ ἐνδιαφερόμεται ἡ ἱθαίνα γὰρ τὸ ἴδιον καὶ ἀσπλο ἀπὸ κίτθε πονηρία καὶ διαφθορά, αὐτὸ πλῆσμα, ἀπὸ ἄλλα ὑπερα ἀπὸ μικρὴ σκέψη, προβάλλει στὸν ἴδιον τὸν εἰαυτὸ τοῦ τὴν ἐρώτησιν. «Τίος ὀδύρος γίνεται κίτθε μέρη γὰρ χατήρη—ἀς ποιῶμε—τῆς αὐτοῦ μεγαλειότητος τοῦ παιδιοῦ—ὅπως τὸ ἀποκαλοῦν σ' ἄλλες χώρες, λιγότερον ἐνδοξος ἀπὸ τὴ δική μας, πὸ ἐδύναστοι μένος ἀπὸ τοὺς μεγάλους μας σοφοὺς κοσμοπολίτες, καὶ ὀργανοκατέβατος Φαρισαίους ἀρά γε νίνα κίτθε ποῦ πραγματικὰ συμβάλει, ἢ μήπως πολέμησαν νὰ ξεγελάσουν τὸν κόπο μὲ λόγια παρὰ καὶ σαπανοφουσκος;» Ἀν γελαστέτη καὶ ρωτήσῃτε ἀπάνω σ' αὐτὸ κανέναν ἄλλον συνῆθηρό πο, θὰ οὖς ἀπαντήσῃ στεροδίτα. «Χωρὶς ἄλλο ἴριε μὴ ἀνερίτῃσαι ἀν κίτθεαι καὶ πιστεύῃς τέτα ἄστεία». Κι' ἀλήθεια δυστυχῶς, ὅλοι μας κινεζίασμε μὲ γλὰκὰ ἀνοητικὰ δνετρα καὶ ψεύτικες ἐλλίπιδες, ἀν νομίζομε πὸς βόσκονται καὶ σὲ τοῦτον τὸν ἴδιότροπον τύπο, ἀνθρώποιν ποῦ νὸ ἐνδιαφερόμεται πραγματικὰ γὰρ τὸν «ἀποδιοπομπαιὸν» αὐτὸν γὰρ μίς «τρίγος». Λόγια, ὅσα θέλετε, μετὰ τὸ σκεῖ! Ἐργαίως τίποτε σχεδὸν, ψήφουλα, ἐκτός ἀν ἐξαιρέσῃ κανεὶς αὐτὸ ποῦ ἔχον κατορθώσαι στὴν Ἀθίνα! μὰ κίτθεαι τὴν πολυκλίτικὴ μ' ἔνε παιδικὸ συσταίον καὶ ἔξω ἔγῳ τὶ ἄλλα. Στὴν Ἀθίνα ὅμως, ὄχι ἄλλ-

λοῦ. Πολὺ ὄρατα... Μὴ καὶ γὰρ ἄλλα Ἑλληνοπολίται ἢ μήπως αὐτὴ δὲν ἀξίζον τὴν προσοχή μας; «Ἄ τι λ. γος γι' αὐτὰ». Θὰ σὺς ἀπαντήσω. «Αὐτὰ δὲν εἶναι καὶ τὴν ἀνάγκη νὰ τὰ κοιτάζομε καὶ νὰ τ' ἀναφέρωμε κίτθε τὸ στὴν κοινὴν βέντα μας. «Καὶ γὰρ ποῦ λόγος παρακαλοῦ;» Ἰατὶ; Ἀπλοῦστατα, γιὰτὶ ἀπὸ τίς καλῶες κα τὰ ἀκροῦ σπτα τῆς ἀγροτικῆς Ἑλλάδας μας, δὲν ἵπταχεῖ ἄφιος νὰ περιήσῃ κανένας ἔθνος καὶ νὰ ἴδῃ τὴ χάλια μας καὶ τὴν ἀκοιμαί μας. Ἐνθ... ἔνθ στὴν Ἀθίνα, κίτθε μέρα βρισκαίμε καὶ γὰρ γυρίζον καὶ ἔξω, εἶνε δὲ ἀνάγκη νὰ κίνομε καμμί ἐπιδησιόλια κίποιον κίτσιον, γὰρ νὰ λένε κατόπι στὴς ἐδύναστοις πατρίδες τοὺς, πὸς στὴν Ἑλλάδα δίνον καὶ τὴ ζωὴ τους ἀκόμη, γὰρ τὸ παιδί». Εἶνε καί ποια χροῖνα ἔσται καὶ τὸ ἔρῃσται καὶ σὲ μίς «Ἐρσθρὸς Σταυρὸς Νεότητος» καὶ μερικὰ ἄλλα, μετὰ πομπῆς ἄνομηται, σοματεῖα καὶ ὀργανώσεις τῶν ὀποιον σκοπὸς εἶνε, αὐτὸς ποῦ κίτθε μέρα διαλαλοῦν κα ἀκοῦμε κα ἔμεις. Ἄς μοῦ ἐπιτρέψον νὰ τοῦ ρωτῶ εἶδαν ἀνεθὸς τὰ παιδιὰ καμμί καλοσύνη ἢ τὸ παραμικρὸν ἄδιαν ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς τοὺς τρωνοὺς φίλους των; «Ὀχι.» Ἄς ποῖν μεγαλοφῶνως μίλιστα, γι' αὐτὸ εἶμαι πλέον ἢ βέβαιος. Ἐνα μόνον, πὸς κίτθε χροῖον ὕταν προκίτα «ὀ Ἐρσθρὸς Σταυρὸς Νεότητος» νὰ ἐνεργήσῃ τὸ χροῖναϊκό ἴσανό των, παίρνει ὀ καλῆνας μας κα' ἀπὸ μίαν φαρμακίτη ἐγκύκλιον, γομίτη μὲ ὑποσχέσεις καὶ ἐκκλήσεις, παρόμοιες μ' ἐκεῖνες ποῦ ἀκοῖται κανεὶς σὲ προεκλογικοῦς λόγους τῶν ὑποψηφίων ἐθνοσωτήρων. Ἀν τίχη ὅμως κανένας μας κα τοὺς ζητήσει τὴ συνδρομή τους γὰρ τ' ἄρρωτημέναι κα μισοπειθαίμνα δύστυχα παιδιὰ των, ὅπως (καλὴ ὄρα) ὀ συνίδελφος κ. Λίρας ἢ τὰ τοῦ κίποιον τὸν κουφὸ ἢ ἄν τὸν συνδράμουν σὲ τίποτε ὑπερα ἀπὸ πέντ' ἔμι μῆνες, θὰ τοῦ δώσουν κανένα ἀπομεινίον ἀπὸ κίτθεαι ποῦ τυχὸν θὰ περιείρῃσαν ἀπὸ τὸ κέντρο. Ὑστερὸν ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἔρχονται κα ποῦ λένε μεγαλοσχίμα κα μὲ στόμφο «φροντίζμε γὰρ τὰ παιδιὰ κίποιον! μάλισται! φροντίζομε». Μὰ πὸς Θεοῦ κίποιον ἐνδιαφερόμενοι, γὰρ ποῦ παιδιὰ φροντίζτε; δὲν μοροτίμε νὰ μείθομε κα ἔμεις ἐπὶ τέλους!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ
Δάσκαλος Καστανωτοῦ Σάνθης

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Ἐπιθεωρητὰς τῶν δημοτικῶν σχολείων
Ἀπὸ τὴν μελέτην τῶν ὑποβάλλομένων ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου πρακτικῶν τῶν ἑποπτικῶν συμβουλίων παρατηρήσασμεν ὅτι ἴρισμέναι ἐνεργείαι ἐπὶ ἐπιθεωρητῶν εἶτε τὴν τακτοποίησην ἀνοητικῶν καταστάσεων ἐν τῇ ἐκπαιδευτικῇ αὐτῶν περιφερείᾳ ἀφοροῦσαι, εἶτε εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ διδακτικοῦ προσοικτιοῦ ἀποσκοποῦσαι, δὲν εἶνε ἐνδεδαιγμένα, ἐκίπε δὲ οὐδὲ σύμφωνοι πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις.
Ἰδιαίτερος πρέπει νὰ τονισθῇ ἐνταῦθα ὅτι τινὲς τῶν ἐπιθεωρητῶν ἐμφανίζονται ὅτι δὲν εἰσηγοῦνται οὐτε ἐν τῇ προσήκοντι χροῖνῃ τὴν ἐνεργείαν ὑποθέσεων τινῶν οὔτε τὴν προσοικτιον παθαρικήν ποινήν διατάξους τιμωρομένων οὔτε δι' ἐπαρκῆ λόγον καὶ αἰτίαν.

ὅταν νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῶν ὄσον γράφων ἐλαττώματι πληροφόριον: Ἰνορήσῃ, κίτθε, ὅτι οὐκ οὐκὸς κατῆλταμαίσις ὄντι ἐπαχθῆς ἄλλα κέποινα δ. ἢ ἢ ἀνεγνῆς καὶ καλοκάγαθος ὄντων γὰρ δὲ, ἀξίως μὲ συγγνώμης.

Τροφόμενος χροῖταις ἔλλισιν δὲ ἀξίωσθῃσαι ἀπαντήσας τυχέας διὰ τὰ παραισείρω διατελῶ σερβίνοτος ὅμας.
Εὐπειθέτατος
Γ. Ε.
Γὰρ τὴν ἀκρίβειαν
ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΚΡΟΠΟΙΗΣ

Πολλάκις προτείνεται βαρεία παθαρικήν τιμωρίαν δημοδιδασκάλου διὰ μὴ σοβαρὴν αἰτίαν χωρὶς νὰ φαίνεται ὅτι ἐγένετο ἢ ἐξάντησις ἐκτεκροῖεργῆ παθαρικήν ποινὴν ἢ οὐ ἐγένετο προσηχόμενης καθοδήγησις αὐτοῦ περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν κολλαπλῶν καὶ δυσκόλων καθήκοντων των.
Τὸ ζήτημα ἐπίσης τῆς προαγωγῆς τῶν δημοδιδασκάλων ἐξακολουθεῖ ὡς μὴ ὄφιλε νὰ εἶνε δι' ὀρισμένας ἐκπαιδευτικὰς περιφερείας πηγὴ παρακῶν ἀν καὶ σαφὸς ἔχει διαγραφὴ ἀπὸ τῶν νόμων ἢ ἐνεργείαι τῶν ἐπιθεωρητῶν ἐδόθησαν περὶ αὐτοῦ ὀηγίαι διὰ προσηχόμερον ἡμῶν ἐγκύκλιον.
Ἄλλοι πάλιν ἐπιθεωρηταὶ ἐμφανίζονται ὅτι ἀνοσοῦντες ἢ ἀμεισῶντες νὰ στρωθῶσαι τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων εἰς τὰς κειμένας διατάξεις τῆς ἐκπαιδευτικῆς νομοθεσίας ἵνα κατοχυρῶνται αἰτια τοπικῶς καὶ μόνον ἀπορβλητοῖ ἀπὸ τῆς πλεονείας ταύτης ἀπὸ τῶν ἐπισταμένων δημοδιδασκάλων.
Ἐτέρος ἄλλαι τινὲς ἐνεργείαι ἐνίον ἐπιθεωρητῶν (εἰς διεξαγωγὴν ἀνακρίσεων, ὑποβολῆν ποροίματος ἐνώπιον τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου καὶ εἰσηγοῖν ἐπὶ τῆς λήσιν ἀποφάσεως), ὅπως αὐτὰ ἐμφανίζονται εἰς τὰ πρακτικὰ δὲν εἶνε οὔτε κίτθεαι οὐδὲ καὶ αἱ προσήκουσαι.
Ὅπως ἐπιθεωρηταὶ τινὲς ἀνιθέτοισι τὴν διεξαγωγὴν ἀνακρίσεων εἰς δημοδιδασκάλους ἄλλοι πάλιν παραλείπουσι νὰ ἐξετάξωσι μάρτυρας προτεινομένου ἀπὸ τῶν κατηγορομένων καὶ ἄλλοι κατηγοροῦντες δὲν εἰσηγοῦνται τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῇ βάσει στοιχείων, ἀλλ' ἀποκρίσονται τὴν προσοικτινὴν τῶν γυμνῶν χωρὶς νὰ εἶνε εἰς θεοῖν νὰ ὑποστηρίξωσι ταῦτην διὰ γεγοθέντων.
Εἰνε τὸσον ἰσχυρὸν ἐνίον ἐἰς στοιχεῖα ἢ εἰσηγοῖς ἐπιθεωρητῶν ἐνώπιον τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ὡστε νὰ μὴ δύναιται νὰ στρωθῇ αὐτὴ τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν, ὅταν αὐτὴ τίθεται ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου.
Καὶ ἀκροῦνται μὲν αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων ὅσκις δὲ κρίνονται ἐπαρκῶς ἡτιηλογημένα, ἀλλ' ἢ ἀκίρωως ζημῶναι πολὺ τὸ κίρος τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τὸ ὅποιον συμφέρον εἶνε νὰ κρατηθῇ ἀμείωτον.
Διὰ πάντα τὰ ἀνωτέρω ἐν συνεχείᾳ τῶν ὀδηγῶν, τὰς ὀκείας δι' ἐγκύκλιον ἀπεστείλαμεν πρὸς ὄμας κίποιον σκοπῶν νὰ συστήσωμεν ὄντι τὰ ἀκόλουθα:
1ον) Ν' ἀποφεύγητε νὰ προτείνετε εἰς τὸ ἐποπτικὸν συμβούλιον τὴν ἐπιβολὴν παθαρικήν ποινῆς μάλιστα τῆς ἀπολογίως εἰς δημοδιδασκάλον ἀνεπροσηχόμενης κλήσεως αὐτοῦ εἰς ἀπολογία. Δὲν εἶνε ὄρθον νὰ κρίνεται ὀ δημοδιδάσκαλος ἀναπολόγητος ὄχι μόνον διὰ τυπικῶς, ἀλλὰ καὶ δι' οὐσιαστικῶς λόγους. Εἶνε δυνατὸν ἐκ τῆς ἀπολογίης νὰ προκίωσαι στοιχεῖα βοηθητικὰ διὰ τὸν σχηματισμὸν ὀρθῆς κρίσεως πρὸς ὑποβολὴν τῆς προσηχόμενης εἰς αὐτὸν ποινῆς.
Ἦ μὴ κλήσει εἰς ἀπολογίαν τοῦ κατηγορομένου συσεκάζεται τὴν ἀκίρωσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου περὶ τιμωρίας αὐτοῦ χωρὶς νὰ ἐξετασθῇ ἡ οὐσία τῆς ὑποθέσεως.
Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πρακτικοῦ ἐπιβάλλεται νὰ μνημονεύεται ὅτι ἐκλήθη εἰς ἀπολογίαν ὀ κατηγοροῦμενος καὶ ὅτι ἀνεγνώσθη ἢ ἀπολογία αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἢ οὐ ἡρηθή ἢ ἀπολογηθῇ ὄτε εἶνε ἀνάγκη νὰ ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον ἢ ἀποδείξει κοινοπονήσεως τῆς κλήσεως εἰς ἀπολογία.
2ον) Ν' ἀποφεύγητε ἐπίσης κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν πρότασιν ἀπολύσεως δημοδιδασκάλου δι' ἐπαγγελματικὴν ἀνεπάρκειαν ἀν δὲν ἔχετε προτείνει προσηχόμενης κατὰ διάφορα χροῖναϊκὰ διαστήματα τὴν ποινήν τῆς ἐπικλήσεως, τοῦ προτίμου καὶ προσηχόμενης ἀπολύσεως. Ὄρθον καὶ σκόπιμον εἶνε νὰ γίνεται μνεία εἰς τὰ πρακτικὰ διὰ εἰς τὸν δημοδιδάσκαλον ὀδνεως προτείνεται ἢ ἀπόλυσις δι' ἐπαγγελματικὴν ἀνεπάρκειαν, ἐπεβλήθησαν εἰς τὰ παραθέν ἄλλα ἐπιεικέστεραι ποινὰ χωρὶς αὐτὰ νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν βελτίωσιν αὐτοῦ.
Ἄλλα καὶ πρὸ τῆς ἐπιβολῆς οἰοῦσθε ποινῆς, ἔστω καὶ ἐπιεικῆς, ὀ ἐπιθεωρητῆς ὄφειλε νὰ ἔχη ἐκτελέσει τὸ ἐποπτικὸν πο καθήκον, νὰ ἔχη δηλονότι καθοδηγήσει τὸν ἄνοητο δασκάλον εἰς τὸ ἔργον τοῦ διὰ τῆς εἰς αὐτὸν παροχής ὑποδείξεων γραπτῶν. Καθὼν τὸ ἐπιθεωρητοῦ εἶνε νὰ μεριμνῶς πὸς τὰ βελτίωσιν τῶν δημοίων καὶ ὄχι πὸς τὰ τιμωρήσιν αὐτῶν.
3ον) Νὰ εἰσθε φαῖδοιοι εἰς τὰς προτάσεις μεταθέσεως πρὸς τιμωρίαν (ἀνεξεπαιδικῶν λόγων) διότι ἢ μεταθέσεις κολλάξαι διὰ πολλοὺς δημοδιδασκάλους δὲν εἶνε ὡς ποινή ἐπαρκότερα τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως.
4ον) Νὰ προτείνετε οὐκίτως μετὰ φαῖδους ἀσθητῆς ποινὰς διὰ πρώτην φορῆν εἰς τοὺς νέους δημοδιδασκάλους. Εἰς τούτους εἶνε σκόπιμον καὶ παιδαγωγικῶς ὄρθον, ὡς ὑποδεικνύονται ἀπὸ τῶν ἐπιθεωρητῶν τὰ σφάλματα αὐτῶν νὰ παρέχονται ἀφθῶως ὀδηγίαι τὸσον διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθητῶν, ὅσον καὶ διὰ τὴν διακυβερνήσιν τῆς τάξεως ἢ τοῦ σχολείου ἐν τῇ ὄποιῳ ὑπηρεσίᾳ.
Εἶνε εὐκαρία διὰ τοὺς ἐπιθεωρητὰς ὄπως καὶ τὴν ἐπιθεωρήσιν τῶν σχολείων ὀσκις διὰ πρώτην φορῆν γνορίζονται μετὰ τὸς νέους δημοδιδασκάλους ἐντίος τοῦ σχολείου) διὰ τοῦ τροκου των, τῶν συμβουλίων, τῶν νομοθεσιῶν, τῶν προσηχόμενων ὑποδείξεων, παρῶσων εἶς; αὐτοὺς τὴν ἐντύπωσιν ἐπὶ περιοδοῦντες οὐδὲν ἄλλο ζητοῦσιν ἢ νὰ ἐνισχύσωσι καὶ συνδράμωσι τὸν δημοδιδάσκαλον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου του.
5ον) Νὰ μὴ ἀμελήτε νὰ εἰσάγητε εἰς τὸ ἐποπτικὸν συμβούλιον τὴν περὶ προαγωγῆς ἢ στασιμότητος προτασιν ὄντων κατόπιν δημοδιδασκάλου τῆς περιφερείας σας, εὐθὺς ὡς οὗτος θὰ συμπληρώσῃ τὸν πρὸς προαγωγὴν χροῖον.
6ον) Νὰ συνοδύετε τὴν ὑποβολὴν τῶν πρακτικῶν ἀπαρτήσεως μετὰ τῶν δηλώσεων τῶν ἐνδιαφερομένων ἢν θὰ ἐνωκῆσαι ἢ ὄχι τὸ ὄκο τοῦ νόμου παρῶσμενον αὐτοῖς δικαίωμα τῆς ἐντάσεως. Καί τας μὲν δηλώσεις τῶν ἐνδιαφερομένων περὶ ἀποδοχῆς τῆς γενομένης μεταβολῆς τῶν νὰ ὑποβάλλεται εἰς τὸ τμήμα τῆς δημοτικῆς Ἐκπαιδευτικῆς ἐδδοκοῖντες ταυτοχρόνως δι' ἐγγραφῶν σας τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον περὶ τῆς ὑπεροχῆς αὐτῶν, ὡς δὲ δηλώσεις περὶ ἐνασχέσεως τοῦ δικαίωματος τῆς ἐντάσεως εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον,
Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἢ ἀπόφασις τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου καθίσταται ἀδύνατον νὰ κινωποηθῇ εἰς τὸν ἐνδιαφερομένον εἶνε ἀνάγκη νὰ συνοκοβιλλεται εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον μετὰ τῶν πρακτικῶν, εἶτε τοῦ ἀποσπάσματος αὐτοῦ καὶ τὸ σχετικὸν ἔγγραφο τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ σχολείου ἢ τῆς ἀρχῆς, εἰς τὴν ὀποιαν ἀνακίτθεαι ἢ ἐκίδοσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ διατάγματος τῆς 17 Φεβρουαρίου 1928 καὶ νὰ μνημονεύεται εἰς τὸ ἔγγραφο τοῦτο ἢ μὴ ἐκίδοσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου.
7ον) Νὰ ἀναγιώσκετε ἐν συνεδίᾳ τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου τὰς ἀποστελλόμενας ὄντι ἐγκύκλιους καὶ νὰ μνημονεύετε τοῦτο εἰς τὸ πρακτικὸν τῆς συνεδρίας ἐν τῇ ὀποιᾳ ἐγένετο ἡ ἀνάγνωσις.
Πρὸς τὰς εἰρημέναις παρακαλεῖσθε ὅπως κατὰ τὰς εἰς τὸ ἐποπτικὸν συμβούλιον εἰσηγοῖσι σας ἔχετε ὄχι ὄριαι α. τὰς διὰ τῆς παροχής τῶν διὰ προσηχόμενης ἐγκυκλίων ἀνευθνομένων ὄντι ὑποδείξεως, διότι διὰ τῶν ὑποδείξεων τούτων οὐδὲν ἄλλο φροντισμὸν ἐπιζητεῖται ἢ καὶ τὸ κίρος τοῦ ἐπιθεωρητοῦ νὰ κρατηθῇ ἀμείωτον καὶ νὰ ἐξυπηρετηθῇ ἐντίος τῶν νομίμων διατάξεων νὸ συμφέρον τοῦ ὄπ' ὄμας ὑπαλλήλου, τὸ ὅποιον εἶνε καὶ συμφέρον τῆς Ἐκπαιδευτικῆς καὶ β. ὄπως κατὰ τὴν σύνταξιν, τῶν πρακτικῶν τηρητῆ ἀπαρτήσεως ἴδως τὰς ὀδηγίας ἡμῶν τὸς δοθεῖσας διὰ τῆς ὄπ' ἀρθρ. 2417 τῆς 24 Μαρτίου παρ' ἐπὶ ἐγκύκλιον
Ὁ πρόεδρος
Α. ΚΑΡΑΛΗΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

Η ΠΡΟΣΟΧΗ

Arthur Wreschner

Δ'.
(Τέλος)

Οι επιδράσεις της Προσοχής. — Η προσοχή ο βίλος του ψυχικού κόσμου. — Αισθήματα, ανιλήψεις, παραστάσεις, αναπλάσεις, συνειρημοί, συναισθήματα, βούληση, πράξη γύρω στη προσοχή.

Θετικές επιδράσεις της προσοχής. — Αρνητικές: η κόπωση. Η διαδέσμη ψυχική δύναμη περιορισμένη. — Η προσοχή στην ύπνωση, στο όνειρο, στο μεθύση. — Η κληρονομιά. — Κάτω απ' την παρατήρηση αιματάει η ψυχική ζωή. — Κινήσεις αντανάκλαστικές αιματωδών σαν γίνονιν συνειδητές. — Η συνείδηση καταλυτής της δριμεφυτικής και εντογματικής ζωής. — Νόμος: Να αποφεύγουμε περιπτώσεις μερδεψιές.

Άλλος αρνητικός δρος η κόπωση — Συναισθημικό κόπωσης και αντικειμενική κατάσταση κόπωσης. — Ο ρόλος του διαφέροντος στην άποψη της κόπωσης. — Η κόπωση δεν είναι κατάρα: άναγκαία η ένωλλαγή της με το ξεκούρασμα. — Η κόπωση αποτέλεσμα της προσοχής. — Ασιάνεια της παιδικής προσοχής.

Η σημασία των συνειρημών για την προσοχή.

Η ένωλλαγή των μονημάτων.

Σπουδαίοι είναι βέβαια οι δροι μιά Ισιν μ' αυτού; σπουδαίες είναι και οι επιδράσεις της προσοχής. Η προσοχή είναι, να πούμε ο βίλος του ψυχικού κόσμου γύρω σ' αυτόν ήλιο αυτόν σασπειρώνονται όλα απ' αυτόν κινώνται και φωτίζονται. Η πορεία των παραστάσεων, η συναίσθηματική και βουλητική ζωή κατευθύνονται από την προσοχή που αφιερώνουμε σ' αυτόν ζήση. Όλα τα γεγονότα που τους δίνουμε την προσοχή μας; τελειώνουν με μεγαλύτερη ένταση. Αυτό αληθεύει Ιδίω και για τα αισθήματα και για τις ανιλήψεις. Όταν άποφυαρίζουμε έναν τόνο τότε μόνι φαίνεται δυνατώτερος παρά αν δεν το κάνω η παλεύω κάτι άλλο. Η παρατήρηση στο έργοστίριο το δείχνει κάθε μέρα πώς η προσοχή προάγει την άνακάλυψη σχέσεων, διαφωτών, όμοιοτήτων, Ισοτήτων κλπ. Τα συναισθήματα δυναμώνουν με την προσοχή η έσκόπηση του περιεχομένου των. Γι' αυτό μεταφρώνουν τους λυπημένους σε άλλες σκέψεις για να τους λιγοστέψουν τον πόνο. Η αισθητική άπόλαυση φουντώνει όταν βυθίζεται κανείς στις όμορφιές της φύσης ή των καλλιτεχνημάτων. Η προσοχή εύκολώς είναι και την άνάπλαση των παραστάσεων. Ίδιο θυμόμαστε πιοτερο καιρό και πιο πιστά αυτά που προσεχικά παρατηρήσαμε και χαράξαμε στη μνήμη μας. Άρκετά πολλές φορές; βρίσκουμε ένα όνομα ή σκέψη ή παρόμοιο όταν κάτι ο νους μας έχει, μ' άλλα λέγια, όταν συγκεντρώνομε σ' αυτό την προσοχήμας. Κάθε βούληση και πράξη πετυχαίνει άσφαλότερα το σκοπό της με την προσοχή. Μά η προσοχή έχει κινραπάνω για έπακολούθημα και μια επιτάχυνση στη ροή των ψυχικών γεγονότων. Έτσι συντομεύεται κάτω από την έπίδραση του συνήθηματος ο χρόνος που μέσα σ' αυτόν θα προκληθθί αντίδραση στο έρέθισμα ή άνάπλαση. Δίκια στις θετικές επιδράσεις ύπάρχουν και αρνητικές.

Πρώτη η κόπωση. Η διαδέσμη ψυχική δύναμη είναι περιορισμένη. Όταν τη δίνουμε σ' ένα σύμβαμα τότε την τραβάμε απ' έν' άλλο; και μάλιστα το τελευταίο παρασάξεται τόσο πιο συχνά όσο σε πιο μεγάλο βαθμό συμβαίνει το πρώτο. Γι' αυτό στην ύπνωση πετυχαίνονιν έντακτα άποτελέσματα, στο όνειρο αντίλαμβάνονται πιο ζωηρά άκονους έρεθισμούς. Έχουν στο μεθύσι παραλήρημα κλπ. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις δεν πρόκειται για τίποτε άλλο παρά για ένα τέτοιο στένιμα της συνείδησης σε σημείο που

η προσοχή να δίνεται μόνο στη ζωή που προσέχομε και όλες οι άλλες να κωλύονται. Άντιστροφή: Όσο λιγότερο περιορισμένη είναι η κατεύθυνση της προσοχής σε όρισμένο σύμβαμα τόσο λιγότερο κωλύονται άλλα. Από δώ πηγάζει η σχέση άνάμεσα σε συνένερωση και κατινομή της προσοχής που γι' αυτή κέρμαμε λόγο στην προηγούμενα. Αυτή η αρνητική έπίδραση παρουσιάζεται Ιδίω ξεκάθαρα και στη κατάσταση που τη λένε «άφρησημα». Η άφρησημα δηλαδή σέη πραγματικότητα είναι μια μεγάλη άβραχη συνένερωση, που μαζί της προβάλλει κόπωση κάθε άλλης αντίληψης, συναίσθηματος, παραλήρησης, βουλητικής κατεύθυνσης όλων όσες δεν έχουν καμιά σχέση με το αντικείμενο που προσέχομε έντονα και άποκλειστικά. Ο «άφρησημος» δέ συνιστάται κείνα δίνει παράλογες άπαντήσεις, στέκεται στη μέση στο δρόμο, μένει άδιάρρητος μπρος σε όμαδικά συναισθήματα κλπ. Παράδειγμα ο Άρχιμήδης στην άλωση των Συρακουσών. Για άποέλεσι α υποτροπής της προσοχής πρόκειται κι όταν δεν νάμε έρχεται στο νού αυτό που γυρεύομε κι' ύστερα όταν ψάξουμε να το συλλογίσαστε μιάς το φένομε η «τύχη». Στην περίπτωση αυτή πρόκειται για το ίδιο: Παιδεύοντας το νού μας ελάμα μη σ' λαθεμένο δρόμο κι' έτσι η προσοχή μας έλιν άποκρηβητή από το σωστό; κατόπιν όταν παραμερίστηκε η κόπωση αυτή από ένα όποιο δήπο.ε περιστατικό η προσοχή δόθηκε στο ζητούμενο. Έπισως για φαινόμενο κόπωσης; πρόκειται και τότε που μιά ζήση ύποφέρει κίτιο από στοχασμό, τότε που όλα τα συναισθήματα ξεθωραίζουν, η νόηση και κατανόηση σταματούν, τη στιγμή που θέλομε να τις ύποβάλουμε σε παρατήρηση. Κιευθίνοντας την προσοχή μας στο συναισθήματα την παίρνουμε από το αντικείμενο η απ' το παρόρημα του συναισθήματος, οχρονιάς την στη μέθοδο του συλλογισμού την τραβούμε απ' το περιεχόμενο της νόησης. Το ψυχικό άποσπασμα από δύο: από τη λειτουργία και από το περιεχόμενο της. Η λειτουργία κρέμεται στο περιεχόμενο κούφια δύναμη είναι πράμα τεχνικό. Άποτέλεσμα: άμα άποκρηβιάται η προσοχή απ' το περιεχόμενο για να ριχθί στη λειτουργία ύποφέρουν και τα δύο. Άν θέλω λοιπόν ο ψυχολόγος να άποταρατηρηθθί θα είναι άνάγκη πρώτα από κάθε άλλο να έννοση η προσοχή του το περιεχόμενο για να δυναμωση η ζήση και γ' άφήση σβύνον-

τας ένα δυνατό κλόνο που να μισοη ό τελευταίος να μη κάτω από την κατανόηση. Η διεύθυνση της προσοχής στη λειτουργία της ζήσης η στην ένέργεια που ξεκινάει απ τη ζήση δεν είναι άποταρατηρησία παρά έκφυλιός της. Ένα που διδάχεται φαινόμενο κώλυσης; είναι και το ίδιο: Δουλειά; που τίς κάνω, ε από συνήθεια και αυτόματα παίρνουν κακό δρόμο μόλις τους δώσωμε προσοχή. Είναι γ'ωστό πως τα χάνει κανείς μόλις θέληση να προσέξη σε μιά προσοχή που την ξέρει «άπ έξω νερό» η σ' έναν συνειδησιμένο τυπο, η πώς; στραβοπατάει, η δεν τα καταφρνει στο λιάνο μόλις οίξη την προσοχή του στις ένέργειες αυτές. Γι'ατι οι ένέργειες αυτές άποκλειώνονται χωρίς παραστάση του σκοπού, άθέλητα χωρίς συνείδηση του γεγονότος. Ο άποταρατισμός τους, το «κατά συνήθειαν» δεν είναι τίποτε άλλο παρά η άσυνείδητη αυτή νόηση. Άμα ώστόσο η προσοχή δοθή στο γεγονός και στην ένέργεια το δόσιμο αυτό γίνεται με ζήμα της πράξης και χίνεται το γεγονός. Ίδιω όπως έχι εδώ η άντικατάσταση του άθέλητου με το θεληματικό δυσμενή έπίδραση, έτσι μπορεί να διαταραχθί η και να κωλυθί όλοτελα ένα φυσιολογικό άνακλαστικό γεγονός, για παράδειγμα το φτέρνισμα η το χαμορηχθί με τη διεύθυνση της προσοχής σ' αυτό. Γιατι τα γεγονότα αυτά άποτελείωνονται με λειτουργία των κατωτέρων κέντρων που έχουν την έδρα τους στο νωτιαίο μυελό δηλαδή χωρίς καμιά συνιμοχή της συνείδησης. Όταν τα γεγονότα γίνονται ψυχικά συνιδητά, τότε προστίθεται και η λειτουργία των άνωτέρων κέντρων που έχουν την έδρα τους στη στήχη ούσια του έγκεφαλου. Μά αυτό κατορθώνεται μόνο με άαπάνες της λειτουργίας των κατωτέρων κέντρων και άναγκαστικά ζήμωνιν την ταχύτητα της άνανάκλασης. Γι' αυτό δεν έχουν άδικο κείνοι που θεωρούν τον έγκεφαλο σαν όργανο κώλυσης; και καθ'συνιδηση σαν καταλυτή της όρημεφυτικής και έντογματικής ζωής. Σ' αυτό βέβαια χρυσάμε και την κεντρική θέση της προσοχής; που είναι Ιδίω κι' η τελευταία γεγονός κώλυσης μέσα στην ψυχική ένεργητικότητα. Ίωτόσο χωρίς να μισομε βαθύτερα στη βασική αυτή συνιφεση, βγαίνει απ το ελακτωμα η γενική πρόταση. Κάθε περίσσιο μερδεμια άνός γεγονότος βλάφτει, γιατί τραβιάει με το μερδεμια αυτό ένέργεια από κείνες τις νευρικές λειτουργίες που έπικρατούσαν για τον άποσπασμό του. Άλλη αρνητική έπίδραση είναι η κόπωση. Η άσημημένη ένεργητικότητα έλαττώνει την ψυχική Ικανότητα για άπόδοση. Τ'ην Ικανότητα αυτή την ξυμπαχούμε με έαποσπασμα. Πολλές φορές βέβαια ύποχωρεί φαινόμενικά η κόπωση μπρος; στην προσοχή. Σ' ένα δάσκαλο που έβρι; να κινή την ήλη διαφέρουσα, μιά παύση δηλαδή στο μέρος της την προσοχή των μαθητών δεν παρουσιάζεται η κόπωση σε τόσο μεγάλο βαθμό που παρουσιάζεται σ' ένα δάσκαλο ψυχρό που δέ δεσμεύει την προσοχή. Μά κι ο πρώτος δέ θα γλυτώσει την κόπωση. Πρέπει μόνο να ξεχωρίζουμε καλά το ύποκειμενικό συνιαισθημα κόπωσης από την αντικειμενική κατάσταση κόπωσης. Το πρώτο παρουσιάζεται νωρίτερα άμα ο δάσκαλος είναι άποκρηστικό; παρά αν ξαναβή διαφέρο, ένά η αντίθετη κατάσταση της αντικειμενικής κόπωσης άληθεύει καθολικά. Μ' αυτό δέ λέμε φυσικά πως έπιτρέπεται να μην ξανόβη ο δάσκαλος; η το μάθημα όσο μπορεί το διαφέρο. Τό έναντιο. Όχι μόνάχα γιατί πετυχαίνουμε καλύτερα και άσφαλότερα το σκοπό της διδασκαλίας; που και σ' αυτόν άποβλέπουμε, όταν τα παιδιά προσέχουν, παρά και γιατί παραπάνω, από κάθε άλλο η κόπωση δεν είναι κανένα κακό που νι το άποφεύγουμε με κάθε τρόπο σύνκρητάρα. Πολύ περισσότερο αν ένδιαφερόμαστε για την ήγια πρέπει να άποβλέπουμε σε ώρισμένη πνευματική κόπωση που να είναι άποτελεσμα ψυχι-

κής έργασίας. Ίδιω όπως άποβλέπουμε σκόπια σε ώρισμένη σωματική κόπωση προκαλώντας την με πορείες και γυμναστική. Άπόταμα και έαπόσταμα άνήκουν στί; άπαραίτητες ένωλλαγές κάθε πνευματικής και κάθε σωματικής ζωής. Νά άποφεύγουμε πρώτα απ' τη μιά μεριά την ύποκόπωση και έξάντληση που δεν περνούν πιά με μιά άναπαυση η που παραμερίζονται πολύ δύσκολα, απ την ήλλη το πρώτο συναισθημα κόπωσης. Την πρώτη δεν έπιτρέπεται να την προκαλεί η διαφέρουσα διδασκαλία. Όμως; δίκια στο συναισθήματα της κόπωσης; η άποκρηστική διδασκαλία φέρει και κόπωση αντικειμενική σχετική πολύ μεγάλη. Γιατι μιά που είναι κανείς ύποχωρημένος να οίχνη την προσοχή του σ' ένα αντικείμενο που δεν προκαλεί το διαφέρο του; το ίδιο κάνει αν τόδάντικειμενο μιάς άφήνη από τη φύση του διαφέροντος η το κείνο ο δάσκαλος; τέτοιο-όλο και με νέα ώθηση (προσοχή με στανώ) άκολουθεί μεγάλη κόπωση. Ένα άντιέκειμενο ώστόσο που τραβάει απ τη φύση του το διαφέρο η που το κάνουμε έμετες ένδιαφέρο δεν έχει άνάγκη από τέτοιες ώθήσεις; παρά δεσμεύει από λογαριασμό του την προσοχή. Η κόπωση είναι άναμφισβήτητο άποτελεσμα της προσοχής. Αυτό δέ φαίνεται μόνο στην βιθμισία έλιτίωση της γενικής Ικανότητας για άπόδοση. Πολύ προηέτερα απ' αυτή την έλάτωση παρουσιάζεται έιδικη κόπωση. Γιατι και τότε που δουλεύει κανείς και λίγα μόνο λεπτά συνέχεια, λογαριαζέται, να κοίμη η διαβάσει η μάθαίνι, αν το καλοξετάσασμε, και τότε άσημηώνεται η ποιότητα και το ποσό της δουλειάς; που βγάνει. Η προσοχή δεν παρουσιάζεται στην πορεία της καμιά σταθερότητα παρά μιά γυμνη κρημνιστική, μά περιοδική ένωλλαγή από Minima και Maxima. Χαλαρώνεται για να μη κρησθί έτσι να ένταθί πάλι και αντίστροφ. Γι' αυτό μιλούν για «διακρημνιστική; της προσοχής». Ίσως; οι διακρημνιστικές αυτές στο γεγονός πως και η προσητή είναι κρησθισμένη συνείδηση; γιατί και το συναισθημα δεν έχει μονιμότητα. Πρώ πάντων οι διακρημνιστικές αυτές της προσοχής παρουσιάζονται στα παιδιά, στην άστάθευ δπως τη λένε. Μά τίς έχουν και οι μεγάλοι μόνο που σκεπάζονται από τους συνειρημούς που έχουν πρόχειρους. Κι' η προσοχή των μεγάλων κείει από το ένα σ' άλλο μιά δλι χωρίς σχέδιο παρά με το νήμα του συνειρημού, για παραδείγμα από ένα μέρος ένός αντικειμενού σε άλλο. Ίωτόσο κείει απ' τα παιδιά το νήμα αυτό κι' η προσητή του; πηδαί χωρίς συνδέσεις από ένα αντικειμενο, ένα ένδεως διαπορητικό. Για να άπαλαγούμε λοιπόν από την άστάθεια της παιδαγωγικής προσοχής μιά; χρειαζόμαστε συνειρημοί πλοκές σφικτοδεμένες σε σημείο που να μένουν ο φρεσικές διακρημνιστικές της προσοχής μέσα σε δμία ένός όλου. Αυτονόητο πως έχουν κι' οι συνειρημοί και οι πλοκές τα όριά τους. Ύστερα από κρήμωση ώρα κρησθίζεται η προσοχή όχι μόνο για σ' ένα μέρος η για μιά πλευρά ένός, όλου παρά γενικά για όλο χωρίς να παρουσιάζεται γενική κόπωση, που βλάφτει. Και τότε μιά; μένει άκόνη μια άλληγη. Δεν άλλιότερα μ' έρη η τίς πλευρές; η τίς άπόψεις παρά το άντιέκειμενο. Αυτόο χρυσάμε την ένεργητική έπίδραση που άσκει η ένωλλαγή των μαθημάτων. (S. Lehrzeitung)

G. NTEGIANNIS

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ύπό του έκδοτικού οίκου Άφ. Ράλλη έξεδόθησαν νέι βιβλιάρια: α) για σχολικές γιορτές; β) Σχολικές Κρημνιστικές υπό Άγγ. Μεταλλινού δρ. 15 η β) Λογοτεχνική Παύ. Έξάτρο υπό Κ. Παπαρηουλίμπους 12.50.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΙΒ' ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΙΟ ΜΑΪΟΥ

III ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ

1 Σχέσεις με Σ. Α. Υ. Ε.

Υστερα από τη γνωστή στον κλάδο τακτική της Συνομ. Δημ. ύπαλληλων στο ζήτημα της παροχής των 3)16 και των τελευταίων αδείσεων μισθού και ύστερα από τη σημερινή σύνθεση της 'Εκτελεστικής 'Επιτροπής στην οποία δεν αντιπροσωπεύεται ο πολυπληθότερος δημοσιονομικός κλάδος ο διδασκαλικός (οι οικονομικοί με τη διαίρεσή τους σε εφοριακούς ταμιακούς, τελωνειακούς έχουν τρεις αντιπροσώπους), ύστερα από τον λοχουστα τριών γραμμαφών κατά τον οποίο κάθε δόξα ανώτατη θέτει 1 ψήφο ανεξάρτητα από τον αριθμό των μελών της (ή λιθ. 'Ομοσπονδία με 6,000 μέλη διαθέτει 1 ψήφο και οι ύπαλληλοι του 'Εθνικού Γυμνασίου 123 τον αριθμό άλλη 1 ψήφο) η Διοίκηση προτείνει την τροποποίηση του Καταστατικού της Σ. Α. Υ. Ε. σύμφωνα με τη σχετικές αποφάσεις της ΙΑ. Συνελεύσεώς μας και καθορισμό ψήφων ανάλογο με τον αριθμό των μελών κάθε οργανώσεως.

(Σημ. Πρόταση μειωμένης (Σ. Α. Υ. Ε.) Σε περίπτωση που δεν θα τροποποιούσαν το Καταστατικό της Συνομοσπονδίας σύμφωνα με τις απόψεις της 'Ομοσπονδίας να εκπαιδευτική Διοίκηση Συνομοσπονδίας 'Εκπαιδευτικών Ιατροφυσικών με τις 'Ομοσπονδίες Μέσης και Δημοτικής.).

2 Υπόδειξη αίρετοῦ μέλους στο 'Εκπ. Συμβούλιο

Η Διοίκηση κρίνει στους αντιπροσώπους της ΙΒ. Γενικής Συνελεύσεως την υπόδειξη του καταλλήλου προσώπου.

3 Βελτίωση «Διδ. Βήματος»

Η Διοίκηση αναρωτάται πώς το Διδ. Βήμα, όπως εκδίδεται δεν ανταποκρίνεται αρκετά στον προσορισμό του. Η όλη κίνηση και ζωή της ομοσπονδίας και των (Διδ.)ικών Συλλόγων δεν είναι δυνατή να καθορίζεται μέσα σε τόσο στενό χώρο όπως είναι ο σημερινός του Βήματος. Γραμματείς αξιολογεί συνάδελφων κίνηση 'Ομοσπονδίας, και Συλλόγων δε βλέπουν το ήθος της δημοσιότητας ελλείψει χώρου. Η Διοίκηση εισηγείται κατά το δυνατόν να θεωρηθεί το κακό πικνωτότητα την βίη του Δ. Β. με μικρά στοιχεία τον 8. Είναι αλήθεια πως έτσι καθιέρωσε να πληθύνει την βίη του και να την διπλασιάσει σχεδόν από την περσινή. 'Απόστο νομίζει πως και με την πρόταση αυτή το «Βήμα» δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες του.

Για το λόγο αυτό η Διοίκηση προτείνει να χωρισθεί η επαγγελματική βίη από την επιστημονική και παιδαγωγική. Από την τελευταία χωρίζεται μόνο δίνονται από τις στήλες του Δ. Β. Για την επαγγελματική και οργανωτική βίη θα χρησιμοποιούνται οι 8 σελίδες του σημερινού Δ. Β. Για την καθαρής 'Επιστημονική και Παιδαγωγική βίη θα εκδίδεται ημιφύλλο του Δ. Β. σε σχήμα 8ον με 8 σελίδες που θα κυκλοφορή μαζί με το Δ. Βήμα από παρτίρμά του.

Η τιμή του Δ. Βήματος μαζί με το παιδαγωγικό του παράρτημα να ορισθεί σε 100 δραχ. ετησίως. Το παράρτημα δεν θα κυκλοφορή ξεχωριστά.

Η έκδοση του Δ. Β. και του παραρτήματός του θα είναι έργον του Δ. Συμβουλίου.

4. Τροποποίηση άρθρων του Καταστατικού.

Άρθρο 3.

Απόφ αποτελείται μέλος της Συνομοσπονδίας πρέπει να προβλέπη και το Καταστατικό γ' αυτό. Η Διοίκηση προτείνει την τροποποίηση του άρθρου 3 του Καταστατικού για να προστεθεί ξεχωριστή παράγραφος η Β' «Αποτελούσα μέλος της Συνομοσπονδίας των Δημ. Υπαλλήλων της 'Ελλάδος και διατηρούσα την αδύναρξίαν της ως οργανώσεως Κλαδικής».

Άρθρο 4.

Το άρθρο 4 του Καταστατικού της 'Ομοσπονδίας προβλέπει για τους καθ' όλον το Κράτος Συλλόγους μέλη της. 'Επειδή όμως υπάρχουν και διδικοί Σύλλογοι και έξω του Κράτους στις 'Ελληνικές Κοινότητες (Αιγύπτου, Αμερικής κλπ.) που επιθυμούν να γίνουν μέλη της 'Ομοσπονδίας, όπως δείχνουν αιτήσεις των που έχει έπ' όψει η Διοίκηση, γι αυτό προτείνει να προστεθεί εις το 4 άρθρο ξεχωριστή παράγραφος η: «Μέλη της 'Ομοσπονδίας εγγράφονται τη αίτησι των και Σύλλογοι Διδασκάλων η ομάδες 'Ελληνικών Κοινοτήτων του εξωτερικού».

Άρθρο 5.

Το 5ο άρθρο ορίζει σε ποίες περιφέρειες μπορούν να λειτουργούν δυο Σύλλογοι. 'Επειδή όμως υπάρχουν περιφέρειες που για διάφορους λόγους, γεωγραφικούς κλπ. είναι ανάγκη να λειτουργήσουν και δεύτεροι Σύλλογοι η Διοίκηση προτείνει να προστεθεί στο 5 άρθρο ξεχωριστή παράγραφος η έξης: «Είς δε περιφέρειας λειτουργεί εις Σύλλογοι δύνανται να λειτουργήσιν και β' τοιοῦτος έπ' όσον συντρέχουν ειδικοί λόγοι και έπ' όσον η έδρα της β' Συλλόγου εγκαθίσταται υπό του λειτουργούτος πρώτου τοιοῦτου η της Γενικής Συνελεύσεως».

Άρθρο 9.

Όπως η Διοίκηση της 'Ομοσπονδίας είναι υπεύθυνη απέναντι των Συλλόγων και δίνει λόγο κα' ελέγχεται από τις Γενικές Συνελεύσεις στο τέλος της χρονικής δικαιοδοσίας της, έτσι και οι Σύλλογοι, τα μέλη της είναι και πρέπει να το αθανάτωνται πως είναι υπεύθυνοι απέναντι της και χρειάζεται να ελέγχονται απ' αυτήν σε όλη τη χρονιά. Ο σκοπός άλλως τε της οργανώσεως μας, πολύ διαφορετικός από το σκοπό των Κοινών Σωματείων, επιβάλλει σε πολύ άνωτερο βαθμό τον έλεγχο τούτον και τον άπαιτεί τακτικού.

Γιαυτό καλό θα είναι σε ώρισμένο χρονικό διάστημα οι Σύλλο-

γοι να υποβάλλουν στο Κέντρο υπεύθυνη έκθεση των πεπραγμένων τους σ' αυτό το διάστημα. Κα' αν δεν έπραξαν τίποτε; να γράφουν πως δεν έπραξαν τίποτε. 'Ετσι πιστεύουμε να γεννηθή φιλοτιμία μεταξύ των Συλλόγων και ν' αρχίσουν να δείχνουν ου ζούν. Δεν είναι άσημαντο να καλονοώσουν οι Σύλλογοι πως είναι υπόλογοι απέναντι της Διοικήσεως όπως κα' αυτή απέναντι της Συνελεύσεως τους. Οδύ θίγει τους Συλλόγους αυτό το πράγμα. Απέναντίας τους κρατά στην συνείδηση του έργου και του προσορισμού τους.

Τα παραπάνω είναι πρόταση του Συλλόγου Σάνθης που δημοσιεύτηκε σε παραρτημένο φύλλο του Δ. Β.

Η Διοίκηση υιοθετώντας την προτείνει να προστεθεί στο 9ο άρθρο του Καταστατικού ε' παράγραφος η έξης: «να υποβάλλουν κατά το τέλος 8) βέλους και τέλος 8) βέλους στη Διοίκηση της 'Ομοσπονδίας έκθεση των πεπραγμένων».

Άρθρο 11.

Το άρθρο 11 του Καταστατικού προβλέπει μία και μόνη ποιητή για τους Συλλόγους την έπι ένα έτος διαγραφής. Πολλές φορές όμως ένα παράπτωμα Συλλόγου δεν είναι τόσο σοβαρό για μια τέτοια βαρεία ποιητή.

Γιαυτό η Διοίκηση προτείνει την τροποποίηση του 11ου άρθρου του Καταστατικού ως έξης: «Σύλλογοι που ανειτίθεται εις τόν σκοπόν της 'Ομοσπονδίας και ανιτιδρά εις τας ένεργείας της, η δρά αταξοβόλως, η άντενεργη εις την διάδοσιν του έργου της 'Ομοσπονδίας η παραβαίνει το Καταστατικόν της τιμωρείται: α') Με παρατήρησιν β') με επίκλησιν γ') με διαγραφήν πρόσκαλλον 3 μηνών δ') με οριστικήν διαγραφήν.

Τας ποινας α'. και β'. επιβάλλει το Διοικ. Συμβούλιον της 'Ομοσπονδίας μετ' άπολογίαν του κατηγορουμένου Συλλόγου. Τας ποινας γ'. και δ'. επιβάλλει η Γεν. Συνέλευσις κατόπιν προτάσεως της Διοικήσεως, η του 'Επιστημονικού Συμβουλίου, η του 1)20 των Συλλόγων.

Η επανεγγραφή του διά της ποινης γ' της προσκαλον διαγραφής των 3 μηνών διαγραφόμενου Συλλόγου γίνεται άτεπαγγέλτως υπό της Διοικήσεως μετά την πάροδον των 3 μηνών. Η επανεγγραφή του διά της ποινης δ' της οριστικής διαγραφής, διαγραφόμενου Συλλόγου δύνανται να γίνη μετά πάροδον ενός έτους και κατόπιν άποφάσεως της Γεν. Συνελεύσεως».

Άρθρο 13.

Πρόταση πλειοψηφίας (Τσαγγιάς Δούκας, Κοσταντινίου) να τροποποιηθή ως έξης:

«Τη 'Ομοσπονδία διοικεί πενταμελές διοικητικόν Συμβούλιον εκλεγόμενον για ένα χρόνο υπό της Γενικής Συνελεύσεως. Η Γ. Συνέλευσις όρίζει τον Πρόεδρον, τον Αντιπρόεδρον και τόν Γ. Γραμματέα. 'Εν μέλος της Διοικήσεως είναι διδασκαλικός. Τα μέλη της Διοικήσεως είναι επανεκλέξιμα. Μετά την άποσδήποτε άποχώρησιν

οιοσδήποτε μέλους της Διοικήσεως, το Συμβούλιον εκλέγει μεταξύ των μελών του τον αντικαταστάτην του».

Πρόταση μειωμένης (Αλοϊζος—Ντεγιάννης).

Σύμφωνα με τη θέληση των τελευταίων Γεν. Συνελεύσεων του Κλάδου το Διοικ. Συμβούλιο της 'Ομοσπονδίας αποτελείται από 5 μέλη. 'Απ' αυτά τον Πρόεδρο και τον Γ. Γραμματέα όρίζει η Γ. Συνέλευσις. Η άπόφασις αυτή βέβαιον δεν πάρθηκε χωρίς λόγο. Οι λόγοι που άνάγκασαν τον Κλάδο να όρίζη τον Πρόεδρο και τον Γεν. Γραμματέα είναι 1) 'Αν ο Πρόεδρος και ο Γεν. Γραμματέας, που πρέπει κατά το Καταστατικό να παρατηθούν και να μένουν διαρκώς στην 'Ομοσπονδία μισθοδοτούμενοι άπ' αυτή, εκλέγονταν από το Διοικ. Συμβούλιο ίπληρχε ο κίνδυνος ν' αποκλεισθούν του Συμβουλίου οι επαρχιώτες διδασκαλο που δεν θα μπορούσαν βέβαιον να εξυπηρετήσουν την οργανώσιν ως άπλα μέλη καθήμενα στην 'Αθήνα και μη μισθοδοτούμενα. Η έκλογη των Προέδρων και Γεν. Γραμματέα από το Διοικ. Συμβούλιο συνεπάγεται άναγκαστικά τον αποκλεισμό των επαρχιωτών διδασκάλων από τη Διοίκηση πράγμα που άποκρούει ο Κλάδος.

2) 'Ο Πρόεδρος και ο Γ. Γραμματέα θεωρήθηκαν πάντοτε από τον Κλάδο τα πιο ύπεύθυνα μέλη της Διοικήσεως τα παύοντα τον πρώτεύοντα ρόλο στη Διοίκηση, γιατί ο' αυτά ανατίθεται η σπουδαιότερη δουλιή της Διοικήσεως (σύνταξη «Βήματος» κλπ.) Γιαυτό θεωρήθηκε άναγκαίο να περιβληθούν με περισσότερον κύρος με το κύρος της εκλογής άπ' εδθείας από τον Κλάδο ολόκληρον κα' όχι από το Διοικ. Συμβούλιο. Αυτό οι δυο κύριως ήσαν οι σπουδαιότεροι λόγοι που άνάγκασαν τον Κλάδο να όρίζη αυτού τον Πρόεδρο και τον Γεν. Γραμματέα κα' όχι το Διοικ. Συμβούλιο. Στην πράξη όμως τα πράγματα είναι τελείως διαφορετικά. 'Ενώ υποτίθεται πως τα δυο αυτά μέλη του Δ. Συμβουλίου (Πρόεδρος και Γ. Γραμματέας) εμπνεόν περισσότερο εμπιστοσύνη στον Κλάδο για τη Διοίκηση της οργανώσεως του στην πραγματικότητα δεν είναι εκπρόσωποι του Κλάδου παρά μόνον εκπρόσωποι ενίοτε των ύπολοιπων μελών του Διοικ. Συμβουλίου, τα οποία έχουν τα πλειοψηφία στο Διοικ. Συμβούλιο κανονίζουν κατά βούληση την πορεία του Προέδρου και Γεν. Γραμματέα. 'Ο Πρόεδρος και ο Γεν. Γραμματέας με την ύπαρξον σύνθεσιν του Διοικ. Συμβουλίου της 'Ομοσπονδίας δεν είναι καθόλου κατοχυρωμένοι, τούναντίον κατανοών άπολοι δεκπεραιώτες έντολών που παίρνουν από τα ύπολοιπα πλειοψηφούντα τρία μέλη του Συμβουλίου.

Πού άγει η τακτική αυτή είναι εύκολο να μαντείσση κάθε Σύλλογος.

Συμβαίνει πολλές φορές οι θεωρούμενοι σαν πραγματικοί εκπρόσωποι του Κλάδου Πρόεδρος και Γεν. Γραμματέας νυδέχονται (γιατί αυτούς θεωρεί εμπνεόντες ο Κλάδος) παράπονα Συλλόγων για άποψεις περί αυτά μεν δεν ήσαν, έπιτελούν όμως και' έπιτολήν των

άλλων μελών του Συμβουλίου των σχεδόν άνευθύτων άπέναντι του Κλάδου.

Γιά να λείψη τό άποιο αυτό, για να κατοχυρωθούν πραγματικά τα προτεινόμενα αυτά μέλη της Διοικήσεως και να είναι πραγματικά έκ πρόσωποι του Κλάδου, υπεύθυνοι άπέναντί του, προτείνουμε τόν περιορισμό τού Διοικ. Συμβουλίου σε τρία μέλη: ένα Πρόεδρο, ένα Γεν. Γραμματέα και ένα Ταμία και τήν τροποποίηση έπομένως τού άρθρου 13 τού Καταστατικού ως έξης: «Τήν Όμοσπονδία διοικεί τριμελής Διοικητικόν Συμβούλιον εκλεγόμενον δι' εν έτος υπό της Γενικής Συνελεύσεως. Η Γενική Συνέλευσις όρίζει τόν Πρόεδρον, τόν Γεν. Γραμματέα και τόν Ταμίαν. Τα μέλη της Διοικήσεως είναι έπανεικέ έξιμα».

Άρθρο 16.

Τό 16ον άρθρο τού Καταστατικού προβλέπει μόνον για τήν παραίτηση από της δημοσίας υπηρεσίας τού Προέδρου της Όμοσπονδίας. Ο Κλάδος έν τούτοις στις γενικές του Συνελεύσεις άποφάσισε πλεί πώς πρέπει να παραιτήται και ό Γενικός Γραμματέας της Όμοσπονδίας μωδοδοτούμενος και αυτός από τήν Όμοσπονδία. Γι- αυτό ή Διοίκηση προτείνει να τροποποιηθή τό 16ον άρθρο τού Καταστατικού ως έξης: «Ο Πρόεδρος και ό Γεν. Γραμματέας παραιτούνται τήν δημοσίαν ύπηρεσίαν ή λαμβάνουν άδειαν κατά τόν Νόμον 3215 μωδοδοτούμενοι υπό της Όμοσπονδίας επί τη βάσει τού Προϋπολογισμού».

Άρθρο 19.

Πρόταση μειωρηφίας (Σ. Αλοΐζος, Γ. Ντεγιάννης). Αποφ ή μειωρηφία έπρότεινε τήν τροποποίηση τού 13ου άρθρου τού Καταστατικού για τούς λόγους που άνέφερε, προτείνει σάν έπακολούθημα της πρότασης της έκείνης τήν τροποποίηση και τού 19ου άρθρου τού Καταστατικού ως έξης: «Μετά τήν εκλογήν των μελών της Διοικήσεως ή Γεν. Συνέλευσις εκλέγει τρία μέλη αναπληρωματικά τά όποια καλούνται εις περιπτώσεων παραιτήσεως, άποχωρήσεως κατά τό άρθρον 17 ή έγκαταλείψεως θέσεως πέραν των δύο μηνών άδικαιολογητός ενός μέλους της Διοικήσεως. Κατά τήν εκλογήν των αναπληρωματικών μελών ή Γεν. Συνέλευσις ονομάζει τούς αναπληρωτάς τού Προέδρου, Γεν. Γραμματέως και Ταμίου».

Άρθρο 20.

Τό άρθρο 20 τού Καταστατικού μιλεί για τά έπι μέρους καθήκοντα τού Προέδρου, τού Γενικού Γραμματέα και Ταμία. Εϊδικά για τόν Πρόεδρο όρίζει α' έκπρασπεί τήν Όμοσπονδία εν έξι δέσς αττής τάς σχέσεις β' υπογράφει πάντα τά έγγραφα και εντάλματα πληρωμών γ' καλεί τό Διοικητικόν Συμβούλιον εις συνεδρία και προεδρεί εν αυτοί.

Και αυτά μόν όρίζει τό Καταστατικό. Στην πραγματικότητα όμως ό Πρόεδρος έχει και άλλα καθήκοντα που έκτελεί βέβαια άν και δέν αναγράφονται στο Καταστατικό. Τά καθήκοντα αυτά είναι ή έπιβλεψη και ή διεύθυνσι της έσω

τερικής υπηρεσίας της δημοσπονδίας δηλ. διεκπεραίωση Βήματος, άτομικών ύποθέσεων, δακτυλογράφηση και άποστολή έγκυκλίων, πρακτικών βιβλίων κλπ.

Γιά τήν έπιβλεψη και διεύθυνση των γραφείων της Όμοσπονδίας και τού «Βήματος» ό Πρόεδρος έχει ανάγκην ειδικών υπαλλήλων, διεκπεραιωτών, υπαλλήλου άτομικών ύποθέσεων, δακτυλογράφου, βοηθού διεκπεραιωτού κλπ. Είναι αλήθεια ότι οι Γενικές Συνελεύσεις προβλέπουν κατά τήν ψήφισή των Προϋπολογισμών της Όμοσπονδίας και τού «Βήματος» για τούς υπαλλήλους αυτούς και τήν μωδοδοσία τους, δέν άφίρει όμως καμία έλευθερία κινήσεως στον Πρόεδρο που είναι και ό υπεύθυνος άπέναντι τού Κλάδου για κάθε άνωμαλία που παρατηρείται από κακή σύνθεση των έσωτερικών υπηρεσιών της Όμοσπονδίας και «Βήματος».

Γιά τούς λόγους αυτούς ή Διοίκηση προτείνει τήν ψήφισή υπό της Γ. Συνελεύσεως «Έσωτερικού Κανονισμού που θα έτοιμάσει ή Διοίκηση και τήν συμπλήρωση τού 20ού άρθρου με τά έξης: «Η έσωτερική ύπηρεσία της Όμοσπονδίας και τού όργανου αυτής τελεί υπό τήν έπιβλεψιν και διεύθυνσιν τού Προέδρου της Όμοσπονδίας επί τη βάσει έσωτερικού κανονισμού ψηφιζόμενου παρά της Γεν. Συνελεύσεως».

Άρθρον 21.

Τό 21ον άρθρον τού Καταστατικού μιλεί για τή σύνθεση τού Έποπτικού Συμβουλίου, που γίνεται με κλήρωση. Ο Κλάδος όμως με άποφασή του της Θ' Συνέλευσης καταδίκασε τό σύστημα αυτό και έπρότεινε τήν εκλογή από τούς αντιπροσώπους των Γεν. Συνελεύσεων. Γιαντό ή Διοίκηση προτείνει τήν τροποποίηση τού 21ου άρθρου ως έξης: «Τό Έποπτικόν Συμβούλιον είναι πενταμελής. Κατά τήν έτησίαν Γεν. Συνέλευσιν της Όμοσπονδίας εκλέγεται παρά των αντιπροσώπων των Συλλόγων των ανηκότων εις τήν Γεωγραφικήν περιφέρειαν έκαστον μέλος τού Έποπτικού Συμβουλίου έν των μελών των Συλλόγων τούτων με διάκριαν έπιτολής ενός έτους. Καθ' όμοιον τρόπον εκλέγεται και δεύτερον μέλος αναπληρωματικόν».

Αι Γεωγραφικαί περιφέρειαι είναι: 1) Πελοπόννησος-Ιόνιοι. 2) Στερεά-Εύβοια. 3) Θεσσαλία-Ηπειρος. 4) Μακεδονία-Θράκη. 5) Κρήτη και λοιπαί νησοί».

Άρθρον 22.

Τό 22 άρθρο τού Καταστατικού όρίζει χρόνο συγκλήσεως τού Έποπτικού Συμβουλίου έξιμήνου από της τελευταίας Γεν. Συνελεύσεως. Η Θ' όμως Συνέλευσις άποφάσισε να καλείται μόνωστέρα από ώρισμένες προϋποθέσεις διαν παριστάται ανάγκη. Η Διοίκηση σύμφωνα με τήν άπόφασή έκείνη προτείνει τήν τροποποίηση τού 22ου άρθρου ως έξης:

«Τό Έποπτικόν Συμβούλιον συνέρχεται έν Αθήναις μόνον όταν παριστάται ανάγκη, καλούμενον ή έπί τής Διοικήσεως ή κατόπιν άποφασέως του, κατά

πλειοψηφία των μελών του λαμβανομένης, είτε τή αίτησιν τού 1)5 των περιφερειακών Συλλόγων άποφασίζόντων έν Γενικαίς αυτών Συνελεύσεσι. Τά έξοδα τού Έποπτικού Συμβουλίου βαρύνουν τήν Όμοσπονδίαν. Τό Έποπτικόν Συμβούλιον εδρεύεται έν άριστή παρόντων 3 έν των μελών του και άποφασίζει κατά πλειοψηφία».

Άρθρον 24.

Και τού άρθρου αυτού ή Θ' Συνέλευσις έπρότεινε τήν τροποποίηση ως έξης: «Προσθήκη. Οι έποπτικοί Σύμβουλοι παρακολουθούν τήν όργανωτική ζωήν και δράσιν της γεωγραφικής των περιφέρειας, συντελούν εις τήν τόνωσιν αυτής διά των κατά τήν κρίσιν των προσφορωτέων μέτρων και έπικοινωνούν μετά της Διοικήσεως διά ζητήματα όργανωτικά ενδιαφέροντα τήν γεωγραφικήν περιφέρειαν».

Άρθρον 25.

Τό άρθρον 25 τού καταστατικού όρίζει να καλείται ή Γενική Συνέλευσις εντός τού Απριλίου. Επειδή όμως πρέπει πρό της Γενικής Συνελεύσεως της Όμοσπονδίας να γίνεται Γενική Συνέλευσις των Συλλόγων στις διακοπές τού Πάσχα για συζήτηση των θεμάτων της Ημερ. Διατάξεως, για εκλογή αντιπροσώπων κλπ. κι έπειδή συμβαίνει πολλές φορές, όπως έφάνη, να είναι ακατόρθωτη ή Γεν. Συνέλευσις εντός τού Απριλίου, ή Διοίκηση προτείνει να όρίζεται ως ήμερα Γεν. Συνελεύσεως ή πρώτη έβδομάδα τού Πάσχα.

Άρθρον 28.

Σύμφωνα με τό 28ον άρθρον τού Καταστατικού «Έκαστος Σύλλογος διαθέτει 1 ψήφον ανά 10 μέλη ή κλάσμα αυτού ύπέρ τό ήμιον έφόσον έπλήρωσαν τήν συνδρομήν και τού τελειού Δ)βριου πρό της συγκλήσεως της Συνελεύσεως, ως τούτο έμφαινεται εις τό Γεν. Μητρώον. Οι μετά τόν Δ)βριον νέοι έγγραφέντες λαμβάνονται ύπ' όψιν έφ' όσον είναι έγγεγραμμένοι εις τό Γεν. Μητρώον. Σύνδεσμοι ίδρυθέντες μετά τήν 21ην Δ)βριου έχουν ψήφους αναλόγως τού αριθμού των μελών, τά όποια έξώφλησαν τας έν τού παρόντος έποχρώσεις των και είναι έγγεγραμμένοι εις τό Γεν. Μητρώον».

Στήν πράξη όχι μόνον δέν εφαρμόζεται τό παραπάνω άρθρο άλλα πολλές φορές και καταστρατηγείται. Πρώτα πρώτα ό Γεν. Συνέλευσις δέν ύπολογίζουν τις συνδρομές των μελών μέχρι της 31 Δ)βριου άλλα από της μάς Γ. Συνελεύσεως ως τήν άλλη, από Απρίλιο δηλαδή ως Απρίλιο. Δεύτερο: πολλοί Σύλλογοι για να έχουν περισσότερους ψήφους αναγράφουν πάντοτε νέα όθεν μέλη τά μέσα τού έτους. Έτσι πληρώνουν για αυτά όχι για 12 μήνες επί 5 δραχ. άλλα για 5 ή 6 επί 6 δραχ. Επειδή δέν είναι εύκολο στή Διοίκηση να έλέγχη άν πραγματικά είναι νέα μέλη ή παλαιά σκόπιμα (για να πληρώσει ό Σύλλογος λιγώτερα) αναγραφόμενα ως νέα, ύπολογίζονται και αυτά παρανόμως β'βασια ως μέλη και προσθέτουν ψήφους στους Συλλόγους.

Έτσι παρουσιάστηκε σή Συνέλευσις τό φαινόμενο ένας Σύλλογος που δήλωσε 100 λ.χ. μέλη και πλήρωσε όλες τις όποχρώσεις τους (κάθε μέλος πρέπει να πληρώη τό χρόνο στήν Όμοσπονδία 60 δραχ. δηλαδή 5 δραχ. τόν μήνα επί 12 μήνες = 60) δηλαδή 100 μέλη x 60 δραχ. = 6.000 δραχμές νάχη 10 ψήφους και ένας άλλος Σύλλογος που δήλωσε κι αυτός 100 μέλη άλλό τά 50 παλαιά από τήν αρχή τού χρόνου και τά άλλα 50 μετετό α'. έξιμήνου και πού πλήρωσε για τά παλαιά μόν 50x60=3.000 δραχ. για τά νέα δέ 50x30=1.500 δραχ. δηλαδή τό δλον 4.500 δραχ. μέ, νάχη κι αυτός 10 ψήφους. Έσα δικαιώματα με άλλα λόγια ό Σύλλογος που πλήρωσε 6000 δραχ. μ' έκείνο που πλήρωσε 4.500 δραχ. μόνο. Για να λείψη τό άποιο αυτό και για να προσαρμοσθή τό καταστατικό με όσι γίνεται στήν πραγματικότητα ή Διοίκηση προτείνει τήν τροποποίηση τού 28ου άρθρου ως έξης:

«Έκαστος Σύλλογος διαθέτει 1 ψήφον ανά 10 μέλη ή κλάσμα αυτού ύπέρ τό ήμισιον έφ' όσον έπλήρωσαν συνδρομας των δλοκλήρου τού δημοσπονδιακού έτους. Η συνδρομή έκάστου μέλους Συλλόγων όρίζεται μηνιαίως εις δραχμάς έπνά διά τήν Όμοσπονδίαν και εις δραχ. 1 διά τήν Συνομοσπονδίαν των Δημοσίων Υπαλλήλων της Ελλάδος και έτησίως εις δραχμάς 96 (94 διά τήν Όμοσπονδίαν και 12 διά τήν Συνομοσπονδίαν). Προς άκριβή εύρεσιν τού αριθμού των ψήφων έκάστου Συλλόγου συμφώνως τώ παρόντι διαίρεται τό καταβληθέν δλοκόν ποσόν παρά έκάστου Συλλόγου διά τό 96 και τό προκύπτον πηλίον διά τού 10».

Σημ. Η Διοίκηση προτείνει τήν αύξησι της συνδρομής έχοντας ύπ' όψει πως χωρίς τήν τελευταία αύξησι μισθού που δόθηκε, θα δισθή και άλλη αύωτερη μάστιχα από τόν έρχόμενον Απρίλιο.

Άρθρον 33.

Τού άρθρου αυτού ή Θ' Γ. Συνέλευσις έπρότεινε τήν τροποποίηση ως έξης:

Προσθήκη πυραγμ. ε'. «δι' όλικήν ύποστήσειεν παντός μέλους της Διοικήσεως εις περιπτώσεων καθ' ήν έν τή έκτ. έτασι των καθήκόντων του ήθελεν ύποστή τιμωρίαν τινά και μετ' άποφασιν της Γεν. Συνελεύσεως ή έν άπουσία αυτής, μετ' άποφασιν των περιφερειακών Συλλόγων κατά πλειοψηφίαν, ύπο χρεωμένης της Διοικήσεως να ζητή τήν έν' αυτού γνάμην αυτού».

Άρθρον 37.

Τού άρθρου αυτού ή Θ' Γ. Συνέλευσις έπρότεινε τήν διαγραφή.

Άρθρον 38.

Τού άρθρου 38ου ή Διοίκηση προτείνει τήν αναγκαστική τροποποίηση για να συμπληρωθή και ή άπόφασή έπ' αριθ. 6062 της 19-9-1929 τού Πρωτοδικείου Αθηνών που ένεκρινε τις τροποποιήσεις της ΓΑ' Γεν. Συνελεύσεως.

μοι της 'Εκπαίδευσως επί τῆς αἰτήσεως τῶν ἐπαρχῶν ἠελολογημένων μέχρι τῶν 15 ἡμερῶν ὑπο τοῦ ἀρμοδίου 'Επιθεωρητοῦ, πρὶν ἢ διὰ τὸν 15 ἡμερῶν καὶ τὸ πᾶν ἑνὸς μηνὸς κατ' ἀποφασίν τοῦ 'Εποικίου Συμβουλίου.

2. Ἀδείαι ἀναρρωτικῶν ἐν τὸς αὐτοῦ σχολικοῦ ἔτους δυνάται νὰ χορηγηθῶν εἰς τοὺς λειτουργοὺς τῆς Δημοτικῆς 'Εκπαίδευσως μέχρι μὲν ἑνὸς μηνὸς ὑπο τοῦ ἀρμοδίου 'Επιθεωρητοῦ ἐπὶ τῆ βίσει ἐκθέσεως τοῦ σχολικοῦ ἱατροῦ τῆς περιφερείας ἢ ἐν ἔλλειψει τοιούτου ἰδιου τοῦ ἱατροῦ τῆς περιφερείας τοῦ 'Επιθεωρητοῦ, πρὶν δὲ τοῦ ἑνὸς καὶ μέχρι ἕξ μηνῶν ἀναρρωτικῶν ἀδείαι δυνάται νὰ χορηγηθῶν ὑπὸ τῶν ἐπιτακτῶν συμβουλίων ἐπὶ τῆ βίσει ἐκθέσεως τοῦ 'Υγειονομικοῦ 'Επιθεωρητοῦ τῆς περιφερείας ἢ τοῦ σχολιατροῦ τῆς περιφερείας ἢ ἐπὶ τῆ βίσει ἐν ἑαυτοῦ ἐκθέσεως δι' ἱατρῶν ὑποζόμενων ὑπὸ τοῦ 'Επιθεωρητοῦ.

3. Ἐν τὸς τοῦ τελευταίου μηνὸς τῆς χορηγηθείσης ἐξαμηνίου ἀδείας τὸ 'Εποικτικὸν Συμβούλιον συνέχεται εἰς συνεζήσαν, εἰς ἣν παρίσταται μετὰ δικαιώματος ψήφου καὶ ὁ ἡγεγονομικός 'Επιθεωρητής τῆς περιφερείας ἢ σχολιατροῦ τῆς περιφερείας ἢ καὶ ἄλλος κρατικὸς ἱατρός ἢ ἐν ἔλλειψει τοιούτου καὶ ἰδιῶτες ἱατροὶ ὁριζόμενοι ὑπὸ τοῦ 'Επιθεωρητοῦ καὶ ἀποφασίζονται εἰτε περὶ τῆς ἀνάγκης περαιτέρω νοσηλείας τοῦ πάσχοντος, δεῖ δυνάται νὰ χορηγηθῆ αὐτῷ παύσις τῆς ἀδείας μέχρις ἄκρον μηνῶν, εἰτε περὶ τῆς πληρῶς ἀνικανότητος αὐτοῦ καθ' ὅσον παρ' αὐτὸν τὸν ἡγεγονομικὸν καὶ τὸν κρατικὸν ἱατρόν, δεῖ ἀπολύεται δι' ἀνικανότητα λόγῳ νόσου.

4. Τὸ αὐτὸ Συμβούλιον συνεχόμενον ὑποχρεωτικῶς κατὰ τὸν τελευταίον τῆς ἀδείας μήνα ἀποφασίζονται περὶ ἀπολύσεως τοῦ λαμβάνοντος ἀναρρωτικῆν ἀδειαν ἑνὸς ἔτους ἂν ὁ ὅς ἤθελεν κηδεῖν ἀνίκανος νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ καθήκοντά του.

5. Αἱ ἀποδοχὴ τῶν ἐν κανονικῇ ἢ ἀναρρωτικῇ ἀδείᾳ διατελούντων λειτουργῶν τῆς Δημοτικῆς 'Εκπαίδευσως ὁρίζονται κατὰ τὰς κείμενὰς ἐκάστου περὶ τῶν λοιπῶν ἐν τοιαύταις ἀδείαις διατελούντων δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεις.

ταβολῶν γὰ νὰ χορηγητῆ ἀναρρωτικῶς.

Δ. Καπετανάκη.—Ἐχετε πληρωθεὶς τὸ Μετοχικὸ μόνον τὸ 1915 μὲ ὄση 4. Ἄν θέλετε ζητᾶτε ἀδείαν ὄρου καὶ ἀναρρωτικῆ ἐγγράφῃ οὗς.

Π. Ἠλιάδην (Βουσινα).—Ἀναρρωτικῆ ἐγγράφῃ Εἰρήνης Ζαχαριάδου ἔγινε με ἀρθ. Μητρ. 31.805 καὶ κοινοποιήθη ἐγγράφῳ στίς 14-1-29 γὰ πῶσον 4758.50 καὶ γὰμο ἑρ. 400.

Κ. Ζάνιαν (Ναζαφ).—Ἐστὼε γραμμένους με ἀρθ. Μητρ. 11. 702. Φέρεστε πιστωμένους μέχρι τὸ 1h20 κανονικῶς. Ἄν θέλετε ζητᾶτε ἀναρρωτικῆ ἐγγράφῃ.

Σύνδεσμον Ἀμυλων Ἀνδρομιτῶν.—Τὸ μέρημα ποῦ ζητᾶτε δὲν μπορεῖ νὰ καθορισθῆ ὅσα περισσότερα χρόνια ἔχει κανεὶς ἐπὶν ὑπηρεσία τοσο μεγαλύτερο εἶνε καὶ τὸ μέρημα. Δασκάλος με 40 ἐτῶν ὑπηρεσία ἔχει περίπου 1000 ἑρ. μέρημα.

Βασίλική Φαραντῆ (Ναύπλιον).—Διδασκάλισσα κηρατομένη μετὰ τὸν 'Τούλου τοῦ 1929 ἔχει δικαιομνη βοηθῆματος ἔκ του Ταμείου Προνοίας ὡστε καὶ οἱς ἔχετε δικαιομνη.

Εὐμορφ. Κωνοταντινίδου.—Σχετικὰ με τὸ διαγωνισμὸ τῶν μετεπαίδευθέντων στὸ Πανεπιστήμιον, δίδομε δειγμὰς στὸ ὑπ' ἀριθ. 212 φύλλο τοῦ Βήματος.

Νικ. Χεφαλᾶν.—Οἱ διορισμοὶ τῶν δασκάλων ἐπὶ Μακεδονία ἐνεκρίθησαν καὶ ἐκποικησθήσονται στὸς Νομάρχας καὶ Γεν. Διοικητὰς περιφερειῶν.

Γ. Κρητοδοπουλαρήν.—Δικαιολογητικὰ Γ. Ἀγγελοῦ γὰ ἐξόδα κηδείας ἐστάλησαν στὸ 'Υπουργεῖον 'Υγεινῆς στίς 21-1-29 γὰ νὰ ἐκδοθῆ τὸ ἐντάλμα με ἀριθ. 199.

Δ. Μπεργιάνην (Καρόιτα).—Αἰτήσις συμπληρωματικῆ ὑπερήλθη στὸ Μετοχικὸ με ἀρθ. Πρωτ. 4195.

Ιωάν. Παπαπέτρου.—Σχετικὰ γὰ τὴν κατάθεσιν ποῦ μᾶς γράφετε, πρέπει νὰ ὑποβάλῃ ὁ ἐπιθεωρητής τῆς περιφερείας αἴτησιν στὸ ἐκπαιδευτικὸν—κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ σχολικοῦ ἔτους γίνονται μόνον γὰ ἐξαιρετικὸς λόγους.

Δημήτρ. Ντόσιαν.—Γὰ νὰ σὰς βγάλλωμε τὸ ἀντίγραφο τῆς ἀπολύσεώς σας, πρέπει νὰ μᾶς στείλετε μία αἴτησιν πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον Παιδείας καὶ 10 κάρδαχμο χαρτίστημα γὰ τὸ ἀντίγραφο.

Εὐστράτιον Ἀρματᾶν.—'Υποβάλλετε αἴτησιν στὸ 'Υπουργεῖο, νὰ ἀναφῆτε σχετικὰ με τὴν ὑπόθεσιν σας. Γράψατε μᾶς νὰ τὴν παρακοινοθώσωμε.

Γεώργιον Παπανικολάου.—Πρῶτον γὰ δὲ δημοσιεύσῃ ἡ δόξη ἢ σχετικῆ κίσιως.

Δ. Καραγιαννῶπουλον.—Σχετικὰ ἐγγράφα βρισκονται στὸ μετοχικὸ ταμεῖο. Δὲν θὰ στείλετε χρηματικὸν ποσὸν ἂν δὲν κανονισθῆ ὁ λόγος σας. Οἱ ὑπόθεσις βραδύνουν λόγῳ ἐλείψεως προσωπικοῦ τοῦ Μετοχικοῦ.

Σ. Λουκαΐδην.—Δὲν θὰ δημοσιεύσῃ προαγωγῆς ἂν δὲν χορηγηθῆ ἡ σχετικῆ κίσιως ποῦ περιμένῃ τὸ 'Υπουργεῖο.

'Εμμη. Δασκάλων.—Δὲν φαίνεται γραμμένον, στὸ Μετοχικὸ Ταμεῖο. Ἄν ὑέλτε ὑποβλήτε αἴτησιν γὰ ἐγγράφῃ σας.

Βασ. Χωρίνην (Σόμον).—Γὰ νὰ μπερώσωμε νὰ κανονίσωμε τὴν ὑπόθεσιν σας στὸ Μετοχικὸ ταμεῖο, πρέπει νὰ μᾶς στείλετε μία αἴτησιν ἀναφέροντας σχετικῶς νὰ τὴν συνηβάλωμε μαζί με τὸ ἀ.ο.μ.ο.κ. σὶς βιβλιόριον ποῦ μᾶς στείλατε.

Εἰσιποίσις.—Γαρυκαλοῦνται οἱ ἀλληλογραφοῦντες μετὰ τὸν Τ. Τσαγκὰ διὰ κληματαγομφιακὰς καὶ τυπογραφικὰς μηχανάς, ὁδῶ: ἐσκακίουν τὸ γραμματῆσιμον γὰ τὴν ἀπάντησιν.

ΣΤΗΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜῶΝ

- Δ. Δημ. Σχολ. Θηλ. Θεολογικῆς 1131 Λεων. Ζάγουρας 1132, Χρ. Καραπάνος 1133. Ἀγγελίγη Τσόρου 1134. Ν. Λεβέντης 1135, Ν. Παντελής 1136, Διοκ. Κασσαρόλου 1137, Ἄποσ. Ἀντωνιάδης 1138, Αγομ. Μαγαγιός 1139, Κων. Κοτρώτσος 1140, Ἀδ. Βέργης 1141, Σ. Βασιλοκόστος 1142, Σ. Τσιανιδάκης 1143, Παν. Πακωσιῶν 1144, Κατῆνα Μιτζυλάκη 1145, Μαρία Γκόμα 1146, 'Ιωάν. Παπασιδῶρον 1147, Σταυρ. Λοσαράκης 1148, 'Ιωάν. 'Αιφει-

- ράκης 1149, 'Εμμ. Κακλαμῆνος 1150, Ἄντ. Βελεγράκης 1151, 'Ιωσήφ Κριστάκης 1152, Γεωργ. Βεργιάκη 1153, Παν. Τόμπρης 1154, Εὐάγγ. Σάτινος 1155, Εὐγέν. Κατσαντωνίου 1156, Εὐάγγ. Ζακυνθινός 1157, Σεερ. Πηλαγοφωρίου 1158, Σαυρ. Ὁρολογι 1159, Δεσποινίς Ἐδουμίου 1160 Δημ. Κατῆς 1161, Κυρ. Παπαδημητρίου 1162, Χρ. Καραματῆς 1163, Γ. 'Ιωαννίδης 1164, Ἀθ. Νικολάου 1165, 'Εμμ. 'Ιωαννίδης 1166, Ἄναστ. Νικοδήμιου 1167, Φανή Βαρελά 1168, Κων. Κωνσταντίνου 1169, Γ. Παντελόπουλος 1170, Παναγ. Ζευγολατάκος 1171, Παν. Κατσαρέας 1172, Ἄντων. Μαντουδάκης 1173, Ἄναστ. Νικουδάκη 1174, Ζ. Ζ. Παπαδάκης 1175, Σταυρ. Μαυραγκαδάκης 1176, Λόλα Βουσιλείου 1177, Χρ. Ἀληφαντῆς 1178, Γ. Κωνσταντινίδης 1179, Δημ. Στασιός 1180, Γ. Σαμινιάς 1181, Π. Γκιόλιας 1182, Παν. Πολίτης 1183, Αρ. Ρούσιος 1184, Σταυρ. Λεβεντιδῆς 1185, Ἄνδρ. Παπαγιαννῆς 1186, 'Εμμ. Παπαγιωτακῆς 1187, Ν. Νικολάου 1188, Σουλῶρον Δημητρίων Ἀνγκυδά 1189, Σταυρ. Σαηδόπουλος 1190, Ἄρ. Κλωρίδης 1191, Ἀμ. Κωτσοβίτης 1192, Γ. Παπαδόπουλος 1193, Ἐμ. Δασκαλάκη 1194, Δέσποινα Σαροφῆκη 1195, Χαρ. Παπαδοπούλου 1196, Ἠλίας Γκάγκας 1197, Νικ. Σταυρόπουλος 1198, Ἄντ. Τεργωμαννίκης 1199, Πέτρ. Γραβῆς 1200, Λεω. Ἰδ. Ἀναγνωστακῆς 1201, Κωνστ. Μαουρόγῆ 1202, Γ. Καραθανάσης 1203, Θεοδωρῆς Αλαμφοπούλου 1204, Ἐλ. Πετρίδου 1205, Εὐφροσύνη Σαλαμῆν 1206, Φιλ. Καργόπουλος 1207, Στυλ. Τζοματζίκωσις 1208, Ἀμαλία Κυριακίδου 1209, Χαρ. Βενεΐδου 1210, Σοφία Σεργιανίδου 1211, Πολυξ. Παπαναστορίδου 1212, Ἠλίας Βασιλοῦ 1213, 'Ισακ Ἀδαμίδης 1214, Κατ. Γιαννικίου 1215, Τάσος Βασιλάκης 1216, Θεόδ. Θεοδοφοῦλος 1217, Τάσος Βλαχάκης 1218, 'Ιωάν. Ἀποστολόπουλος 1219, 'Ιωάν. Σπύρου 1220, 'Ιωάν. Ταυλαλονάκης 1221, Νικ. Φλωρός 1222, Μαρ. Μυτάκου 1223, Πάνος Σαρρῆς 1224, Β. Ἀγγελῆς 1225, Δ. Κουσκομῆτες 1226, Φραγ. Ἀπεργη 1227, Ἐλένη Στοιματιάδου 1228.

Η ΠΙΚΡΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Μὲ ἀγωνία περιμένω τὸ Ταχυδ. τοῦ χωριοῦ νὰ ἐλθῃ γὰ νὰ λάβωμ τὸ ἀγαπητὸ μᾶς Διδ. Βῆμα ποῦ με λαχτῆρα μὲν διψασμένος τὸ διαβάσω με προσοχῆ ἀπὸ τὴν μιά ἄκρη ὡς τὴν ἄλλη γὰ νὰ μάθω ὕλα τὰ νεώτερα τοῦ κλάδου μᾶς ἀπὸ τὸ Κέντρο μέχρι τῆ μικρότερη γωνία τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Εἶναι ὁ πραγματικὸς κῆρος τῆς Διδασκαλικῆς οἰκογενείας ποῦ ὀδηγεῖ καὶ τὸνώνει τὸ ἠθικὸ κάθε καλοῦ διδασκάλου ποῦ ποιεῖ γὰ τὴν βελτίωσιν τῆς λαϊκῆς παιδείας.

Ἐποτρῆται ἀπὸ τὸ μεγάλο γτόρο ποῦ ἔγινε μέσα στὴ διδασκαλικῆ οἰκογένεια ἀπὸ τὰ ἐρωτήματα τοῦ 'Επιθεωρητοῦ Κεραυτῆς, ἐρχομὸν νὰ προσθέσω καὶ ἐγὼ δυὸ λόγια στίς πολιτικῆς στίγλης τοῦ ἀγαπῆ τοῦ μᾶς Βήματος. Δὲ θὰ ἦταν προτιμώτερον νὰ μὴ τὰ βάλωμε μετῆς παντρεμένους δασκάλους, ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ τὴν ὑπερπαραγωγή τῶσον νέων πιτυχιούχων διδασκάλων ποῦ μένον χωρὶς θέσι, νὰ ζητήσωμε ὅλοι μᾶς ἂν θέλωμε τὸ γενικὸ καλὸ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ κλάδου μᾶς καὶ τοῦ λαϊκοῦ σχολείου τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ κλάδου ἀπὸ τὰ ἀνίκανα στοιχεῖα καὶ τῶν δύο φύλλων, ποῦ τώρα στὰ τελευταία χρόνια ἔγιναν δασκάλοι καὶ οἱ κληνεργάτες;

Ὅλοι φωνάζωμε γὰ μεταρρυθμισιν τῆς λαϊκῆς παιδείας μὰ μεταρρυθμισὶν χωρὶς ἐκκαθάρισμιν μὰ καλὸ Κόσμιον δὲν μπορεῖ νὰ νοηθῆ! Ἄκουσα με τ' αὐτάμου ἀπὸ δασκαλο-ἐνοφῆται τῶν δύο μαρτύρων-πῶς τὸ ξετατάξο σχολεῖο εἶναι

μεγάλον φορτίον γὰ πολλοὺς δασκάλους διότι ὕστερον οὐ μόνον στὸ παιδαγωγικὸ μέρος στίς τελευταίας τάξε-ς μὰ καὶ στὸ ἐπιστημονικὸ λοιπὸν ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ ἀφειότηρία τῆς μεταρρυθμισῆς πρέπει νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸ ἐκκαθάρισμιν τοῦ κλάδου καὶ ὕστερα τὰ ἄλλα.

Ὁ Ἀμυλο: ψυχικὸν - Σεργῶν Βασιλῆς Λύκος.

Ἄγαπητὸ Βῆμα

Στὸ ὑπ' ἀριθ. 211 φύλλο εἶδα πῶς τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Δ. Ὄμοσπονδίας ὑπέβαλε ἐγγράφον στὴν ὑποεπιτροπῇ τοῦ μισθολογίου τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων ποῦ ἀναπτύσσεται πολὺ σωστὰ τὸ ἀδικο ποῦ θὰ γείνη στοῦς Δημολοῦς ἂν ἐφαρμοσθῆ γὰ βίαιη προσόντων τὸ ἀπολυτήριον τοῦ Γυμνασίου καὶ ἡ ὁμοσπονδία δικαιολογῶντας τῆς ἀπόψεις τῆς λέγει ὅτι οἱ πῶ πολλοὶ δημολοῦ ἔχουν πῶ πολλὴ ἀπὸ 11ετη ἐκπαίδευσιν γιὰτι ἄλλοι ἐκπαιδευτήριαν στὸ Πανεπιστήμιον δυὸ χρόνια ἄλλοι στὸ τεχνικὸ δασκαλεῖο καὶ ἄλλοι στὸ Γεωργικὸ Φροντητήριον κλπ. ἔτσι ποῦ νὰ-χρῆσι 12ετη ἄλλοι 13ετη ἄλλοι 14 ετη ἐκπαίδευσιν. Ἐμεῖς ὅμως πλειοδοτούμε ἀπὸ τὴν Ὄμοσπονδία καὶ λέμε ὅτι ὑπάρχουν πολλοὶ Δημολοῦ ποῦ ἔχουν περισσότερον ἀπὸ 15ετη ἐκπαίδευσιν. Πολλοὶ πέρνοντα: τὸ ἀπολυτήριον τοῦ Γυμνασίου ἐποφῆταισιν τρία χρόνια στὸ Διδασκαλεῖο (γιὰτι δὲν ὑπῆρχαν μονοτάξι) ὡστε ἔχουν 11 μέχρι τέλους τοῦ Γυμνασίου, 3 στὸ διδασκαλεῖο καὶ 3 ἢ 4 στὸ Πανεπιστήμιον ἐν δλω 17 ἢ 18 χρόνων ἐκπαίδευσιν ἂν πάρομε δὲ οἱ μπορεῖ νὰ ἔχουν καὶ ἐκπαίδευσιν στὸ Τεχνικὸ διδασκαλεῖο ἢ στὸ Γεωργικὸ Φροντιστήριον τότε μεγαλύνουν πῶ πολλὰ τὰ χρόνια τῆς ἐκπαίδευσῆς τῶν. Γὰ αὐτὸ πολὺ καλὴ ἔκαμε ἡ Ὄμοσπονδία ποῦ διαμαρτυρηθήκα γὰ τὴ παρασκευαζομένην νέα ἀδικία στοὺς Δημολοῦς καὶ παρακαλοῦμε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἀγῶνα τῆς φτάνουν πῶ τῶσες ἄλλες ἀδικίες ποῦ μᾶς ἔκαμαν.

Ναζήρι (Μεσσηνίας)
ΚΥΝ. Ε. ΖΑΝΙΑΣ

ΠΡΑΞΙΣ

Ἐν Σχινοκαπάλιοις καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ μιν. Δημοτικοῦ Σχολεῖου ἐξεμειον τὴν 30 τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1929 ἤμεραν Κυριακῆν καὶ ὄραν 10 π. μ. συνελθούσα ἡ Διοικητικῆ Ἐπιτροπῇ Ταμείου Ἐκπαίδ. Προνοίας Σχινοκαπάλιοις εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἀπαρτιζομένη ὑπὸ τὸν Νικόλ. Ἄντωνική προέδρου αὐτῆς καὶ τῶν μελῶν Σεφ. Τζανάκη, Διευθυντοῦ τοῦ σχολεῖου Γεωργ. Αἰαλλινᾶ, Ταμῆου Ἐμμ. Φρονιμῆκη παρόντων ἀπόντων τῶν ὡς ἂν μελῶν καὶ οὐκ ἐμφανισῆται ἐπὶ τῆς εισηγησίως τοῦ κ. Προέδρου, περὶ ἀπονομῆς ἠθικῆς ἀμοιβῆς πρὸς τὸν κ. Μ. Κοθρήν κείτουν Ἰσραφῆρον διὰ τὸ ἐμκερικτον ἔργον ἐνδιαφέρον του, ὁπερ ἐπεδείχθη ὅτι τὸν σχολεῖο Σχινοκαπάλιο δασκαλῆς 2600 δραχμῆς διὰ τὴν κατασκευὴν του.

- Ὁμοφώνως ψηφίζει τὰ ἑξῆς.
- 1) Ἐκφορῆσαι ἀκριαν ἐφορῆσεις καὶ ἀπέριους εὐχαριστίας πρὸς τὸν κ. Μ. Κοθρήν διὰ τὴν εὐγενῆ πράξιν του.
 - 2) Κηρύσσεται αὐτὸν εὐεργετικῆ καὶ ἐγγράφει εἰς τὴν στήλην τῶν εὐεργετῶν τοῦ σχολεῖου.
 - 3) Κοινοποιεῖ ἀντίγραφο τῆς παρῶσης πράξεως πρὸς τε τὸν ἴδιον κ. Μιχ. Κοθρήν, πρὸς τὸ Διδ. Βῆμα καὶ πρὸς τοὺς τοπικὰς ἐφημερίδας.
- Ὁ Γραμματικῆς Ὁ Πρόεδρος
Γ. Αἰαλλινᾶς Ν. Ἀντωσάκης
Τὰ μέλη
Σ. Τζανάκης Ἐμ. Φρονιμῆκη

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

- Μ. Μαρούσην.**—110 ἑνὸς μισθοῦ, ὅτε τριμηνίας.
- Σβλ. Τρικαλάων.**—Ἀποδείξεις στείλαμε, ἂν δὲν τις λάβετε γράφετε μᾶς. Κυσταστικῶς στέλλωμε. Πίνακα συνδρομητῶν ὁλίγης μέρες. Προῖξη σὺλλογος σας δημοσιεύεται.
- Δ. Θεοδώρου.**—Πρακτικὰ ξαναπέλαμε σήμερα Α. Ρυλλῆ γράψαμε. Τὰ ἐρωτήματα διακρίνω.
- Σβλ. Χανίων.**—Στείλατε μᾶς κατὰλογο κεινῶν ποῦ δὲν ληραν τὰ πρακτικὰ νὰ τὰ στείλωμε.
- Δ. Γεργοπούλου.**—Πρακτικὰ στείλαμε.
- Ι. Καραϊδῆν.**—30 δρ. στείλαμε κ. Κιρκιρῆ νὰ σὰς στείλῃ τὴν Παιδ. Γιορτῆν.
- Δ. Τόμπορη, Β. Βασιλῆν, Α. Τσαγγῆν, Α. Κίτσου, Π. Ράπτην, Α. Παπαθανασίου, Δ. Γιωτέπουλον.**—ὁδηγὸ στείλαμε.
- Δ. Βλέτση, Σ. Μπερῶραν, Β. Γαλετοῦλη, Θ. Κωνσταντινίδην, Σ. Τσιμιμινιάνην, Κ. Μπρακόλαν, Δ. Ἠλιάδην, Π. Διονυσίου, Χ. Παπασάββαν, Γ. Οικονομοῦ, Λρ. Παταγορογιου, Ἠλ. Ράπτην, Ν. Κατοίγιανην, Κ. Πέτροαλην, Α. Κασοῦσον, Δ. Σκανδαλῆν, Δ. Πρκο. Βάκην, Θ. Κούφαλην, Κ. Βλάχον, Γ. Οικονομοῦ, Τ. Οικονομοπούλου, Μ. Γιαπαλήν, Π. Σακελλαροπούλου.**—Γυμναστικῆς στείλαμε.
- Γ. Βαλασιμῆν, Β. Ἰωαννίδην.**—4 Γυμναστικῆς στείλαμε.
- Ἰσακ Ἀδραμίδης.**—Ἐγγράφα σας ὑπεκρίθησαν στὸ Μετοχικὸ με ἀριθ. Πρωτ. 4.194.
- Κίρινα βλάχον** (Λομποτινά).—Ἐστὼε μέτοχος με ἀρθ. Μητρ. 24.181. Ἐχετε ἐγγράφῃ ἀπὸ 9 Σβλίου 1929 γροσπᾶτε ἑνα ὄργανον συντάξιμο μισθῶ, ἑνα λόγῳ γάμου, καὶ ἂν ἔχετε ἀποφασίζονται ὑπηρεσίαν στείλατε τα ἀντίγραφα τῶν ὑπηρεσιακῶν σας με-

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Πρός τὰ μέλη του Συλλόγου
τὰ μέλη του Συλλόγου

Ἀγαπῆτοι Συνάδελφοι

Με τὴν ἀγκυκλίω μας αὐτὴ ἐρχομῆς νὰ ἐπικοινωνήσουμε μαζί σας καὶ νὰ σὰς ὑπενηθώσουμε μερικὰ πρῶτα καὶ ὅλοι μας ἔχουμε χρέος νὰ ἐξομι-
με, ἂν θέλοιμε νὰ συμβάλουμε θετικὰ πρὸς τὴν ἀναδιομορφίαν τοῦ Συλλόγου μας. Πρὸ τὴν ἐλπίδι πὸς ἡ ὑποστήριξή σας θάβωσι ἀμερίστη, ἀναλάβουμε τὴν ἐντολήν τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου.

Κανενὸς δὲ θὰ ἐξερῶν τὴν ἀνεύλη-
ψη πὸς ἡ ὀργανωτικὴ καὶ κατάσταση τοῦ Συλλόγου μας εἶναι ἀξιοθρήνη. Καὶ γὰρ τὴν ἀποτελεμάτωσιν αὐτὴ ἄλλοι λίγο ἄλλοι πολλοὶ ὅλοι μας φέρουμε τὴν εὐθύνην. Χρεάζεται μὲν ἀφύπνισις με-
σα στίς μίσεις τῶν συναδέλφων, μὲ ἰληθὴν ἡλικίωσιν μεσα στίς ψυχὰς τῶν γιῶ νὰ ἀποβίβουν τὴν σημερινὴν ψυχικὴν ραστώνην ἀπὸ τὴν ἁσπια κατέ-
νηται, γὰρ νὰ μετρήσων νὰ γίνωνται μέλη δημοσφραγίας σὲν ὀργάνωσιν καὶ ὄχι ἀδιάρθρωσι θετικὰ πρὸς τὴν προ-
σπάθειαν λίγων ἀνθρώπων. Πρῶτον μὲ μὲ περιόδω ἀπεργασμένη πάλιν τὴν διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων. Ὄχι λοιπὸν λοιπὸν ν' ἀντικεινῶσιν μ' ἁλ-
ληλοὺς τὰ μῆτα τὴν ἐποχὴν τοῦ ζῶμε καὶ νὰ ἐνταξιασθῶμε στίς ὀργανώσεως μας, ποῦ μόνο αὐτὲς μποροῦν νὰ διεκ-
δικήσων ἀποτελεσματικὰ τὶς ἀμειψί-
βιαι ἔμμεσες ἀποκοιμήσεως τοῦ κλάδου.
Ἄλλὰ γὰρ νὰ πετόχη ἡ προσπάθειαν αὐτὴ εἶναι ἀνίτηχ νὰ βοηθήσωνμε ὅ-
λοι στήν ὄψιν ἡ ἐξυγιάνωσιν τοῦ Συλλό-
γου μας, στήν ἠλικὴ καὶ ἠθικὴ τοῦ ἀ-
νθρώπου. Μὰ πὸς μποροῦν νὰ γίνωνται ὅλα αὐτὰ ὅταν ἀνομιθεθῶ καὶ τὴν ἐ-
λάττωσιν οἰκονομικὴ συνδρομὴ ποῦ μᾶς ζῆτοιν ὁ ὀργανῶσεως μας; Πρῶτον μὲς λοιπὸν χρέος εἶναι νὰ ἐκπληρώσωμε τὶς ἀποκοιμήσεως μας συνεσιργήσωντες 88 δραχμὰς τὸ χρόνο γὰρ τὸν Σύλλογον καὶ 61 γὰρ τὴν Ὀμοσπονδίαν. Μεγάλω ἀνέτηχ καὶ ὄχι μόνον ἐστὶ τὸνῶνουμε τὴν γενετικὴν μὲς Ὀμοσπονδίαν, ποῦ πάλαι ποτὶ καὶ πάλαι ἀκομὴ ἀποτελε-
σματικὰ γὰρ ὅλα τὰ ζητήματα μας. Αὐτὴ ἔδοκε ζωὴ στήν νεκρωμένη παι-
δείαν, αὐτὴ ἀνέτηχε ἠλικὰ, πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ τὸ δίδακαλο. Χάρης στίς ἀνάγνης τῆς Ὀμοσπονδίας πετύχημε νὰ παρακαθῶμε σὲν ἔκπαιδευτικὸν Συμ-
βουλίου ἀνετὸ μέλος προερχόμενον ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ διδ. κόσμου καὶ πολύ γρήγορα θὰ ἐπιτύχωμε νὰ παρακάθη-
ται δίπλα σὲν ἐπιθεωρητῆ καὶ ἔστων τοιοῦτο ποῦ μαζί του θὰ κανονίξη τὰ διδασκαλικά ζητήματα. Μὲ κίον κα-
τορθώσαμε ὅσπερ νὰ προαχθῶν ἅλες τῶν δασκάλων αἱ τάξεις; Ποιὸς ἐνήρ-
γησε ὅσπερ καὶ οἱ δημοδιδάκαλοι νὰ μποῦν στήν Ὑπαλληλικὴ Οἰκογένειαν; Ποιὸς διετήγησε ἀγῶνες καὶ ἔχυσε ἰδρώτα, ὅσπερ νὰ ἀπαρκῶσιν καὶ δημο-
σίευσιν σὲ μὲ νύχτα τὸ διατάγμα τῆς διαβαθμίσει; μᾶς ὅσπερ σήμερα νὰ παρῶμε τὸ μισθὸν γραμματέως Α'; Ἡ Ὀμοσπονδίαν μᾶς καὶ στίς τῶσους ἀγῶνες τί μᾶς γυρεύει; Τὴ συνδρομὴ μᾶς.

Κανενὸς δὲ θὰ ἐξερῶν τὴν ἀνεύλη-
ψη πὸς ἡ ὀργανωτικὴ καὶ κατάσταση τοῦ Συλλόγου μας εἶναι ἀξιοθρήνη. Καὶ γὰρ τὴν ἀποτελεμάτωσιν αὐτὴ ἄλλοι λίγο ἄλλοι πολλοὶ ὅλοι μας φέρουμε τὴν εὐθύνην. Χρεάζεται μὲν ἀφύπνισις με-
σα στίς μίσεις τῶν συναδέλφων, μὲ ἰληθὴν ἡλικίωσιν μεσα στίς ψυχὰς τῶν γιῶ νὰ ἀποβίβουν τὴν σημερινὴν ψυχικὴν ραστόνην ἀπὸ τὴν ἁσπια κατέ-
νηται, γὰρ νὰ μετρήσων νὰ γίνωνται μέλη δημοσφραγίας σὲν ὀργάνωσιν καὶ ὄχι ἀδιάρθρωσι θετικὰ πρὸς τὴν προ-
σπάθειαν λίγων ἀνθρώπων. Πρῶτον μὲ μὲ περιόδω ἀπεργασμένη πάλιν τὴν διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων. Ὄχι λοιπὸν λοιπὸν ν' ἀντικεινῶσιν μ' ἁλ-
ληλοὺς τὰ μῆτα τὴν ἐποχὴν τοῦ ζῶμε καὶ νὰ ἐνταξιασθῶμε στίς ὀργανώσεως μας, ποῦ μόνο αὐτὲς μποροῦν νὰ διεκ-
δικήσων ἀποτελεσματικὰ τὶς ἀμειψί-
βιαι ἔμμεσες ἀποκοιμήσεως τοῦ κλάδου.
Ἄλλὰ γὰρ νὰ πετόχη ἡ προσπάθειαν αὐτὴ εἶναι ἀνίτηχ νὰ βοηθήσωνμε ὅ-
λοι στήν ὄψιν ἡ ἐξυγιάνωσιν τοῦ Συλλό-
γου μας, στήν ἠλικὴ καὶ ἠθικὴ τοῦ ἀ-
νθρώπου. Μὰ πὸς μποροῦν νὰ γίνωνται ὅλα αὐτὰ ὅταν ἀνομιθεθῶ καὶ τὴν ἐ-
λάττωσιν οἰκονομικὴ συνδρομὴ ποῦ μᾶς ζῆτοιν ὁ ὀργανῶσεως μας; Πρῶτον μὲς λοιπὸν χρέος εἶναι νὰ ἐκπληρώσωμε τὶς ἀποκοιμήσεως μας συνεσιργήσωντες 88 δραχμὰς τὸ χρόνο γὰρ τὸν Σύλλογον καὶ 61 γὰρ τὴν Ὀμοσπονδίαν. Μεγάλω ἀνέτηχ καὶ ὄχι μόνον ἐστὶ τὸνῶνουμε τὴν γενετικὴν μὲς Ὀμοσπονδίαν, ποῦ πάλαι ποτὶ καὶ πάλαι ἀκομὴ ἀποτελε-
σματικὰ γὰρ ὅλα τὰ ζητήματα μας. Αὐτὴ ἔδοκε ζωὴ στήν νεκρωμένη παι-
δείαν, αὐτὴ ἀνέτηχε ἠλικὰ, πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ τὸ δίδακαλο. Χάρης στίς ἀνάγνης τῆς Ὀμοσπονδίας πετύχημε νὰ παρακαθῶμε σὲν ἔκπαιδευτικὸν Συμ-
βουλίου ἀνετὸ μέλος προερχόμενον ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ διδ. κόσμου καὶ πολύ γρήγορα θὰ ἐπιτύχωμε νὰ παρακάθη-
ται δίπλα σὲν ἐπιθεωρητῆ καὶ ἔστων τοιοῦτο ποῦ μαζί του θὰ κανονίξη τὰ διδασκαλικά ζητήματα. Μὲ κίον κα-
τορθώσαμε ὅσπερ νὰ προαχθῶν ἅλες τῶν δασκάλων αἱ τάξεις; Ποιὸς ἐνήρ-
γησε ὅσπερ καὶ οἱ δημοδιδάκαλοι νὰ μποῦν στήν Ὑπαλληλικὴ Οἰκογένειαν; Ποιὸς διετήγησε ἀγῶνες καὶ ἔχυσε ἰδρώτα, ὅσπερ νὰ ἀπαρκῶσιν καὶ δημο-
σίευσιν σὲ μὲ νύχτα τὸ διατάγμα τῆς διαβαθμίσει; μᾶς ὅσπερ σήμερα νὰ παρῶμε τὸ μισθὸν γραμματέως Α'; Ἡ Ὀμοσπονδίαν μᾶς καὶ στίς τῶσους ἀγῶνες τί μᾶς γυρεύει; Τὴ συνδρομὴ μᾶς.

Ὅσοι μὲς ἐξομῶμε καὶ ἀπὸ τὴν ἀνεύλη-
ψη πὸς ἡ ὀργανωτικὴ καὶ κατάσταση τοῦ Συλλόγου μας εἶναι ἀξιοθρήνη. Καὶ γὰρ τὴν ἀποτελεμάτωσιν αὐτὴ ἄλλοι λίγο ἄλλοι πολλοὶ ὅλοι μας φέρουμε τὴν εὐθύνην. Χρεάζεται μὲν ἀφύπνισις με-
σα στίς μίσεις τῶν συναδέλφων, μὲ ἰληθὴν ἡλικίωσιν μεσα στίς ψυχὰς τῶν γιῶ νὰ ἀποβίβουν τὴν σημερινὴν ψυχικὴν ραστόνην ἀπὸ τὴν ἁσπια κατέ-
νηται, γὰρ νὰ μετρήσων νὰ γίνωνται μέλη δημοσφραγίας σὲν ὀργάνωσιν καὶ ὄχι ἀδιάρθρωσι θετικὰ πρὸς τὴν προ-
σπάθειαν λίγων ἀνθρώπων. Πρῶτον μὲ μὲ περιόδω ἀπεργασμένη πάλιν τὴν διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων. Ὄχι λοιπὸν λοιπὸν ν' ἀντικεινῶσιν μ' ἁλ-
ληλοὺς τὰ μῆτα τὴν ἐποχὴν τοῦ ζῶμε καὶ νὰ ἐνταξιασθῶμε στίς ὀργανώσεως μας, ποῦ μόνο αὐτὲς μποροῦν νὰ διεκ-
δικήσων ἀποτελεσματικὰ τὶς ἀμειψί-
βιαι ἔμμεσες ἀποκοιμήσεως τοῦ κλάδου.
Ἄλλὰ γὰρ νὰ πετόχη ἡ προσπάθειαν αὐτὴ εἶναι ἀνίτηχ νὰ βοηθήσωνμε ὅ-
λοι στήν ὄψιν ἡ ἐξυγιάνωσιν τοῦ Συλλό-
γου μας, στήν ἠλικὴ καὶ ἠθικὴ τοῦ ἀ-
νθρώπου. Μὰ πὸς μποροῦν νὰ γίνωνται ὅλα αὐτὰ ὅταν ἀνομιθεθῶ καὶ τὴν ἐ-
λάττωσιν οἰκονομικὴ συνδρομὴ ποῦ μᾶς ζῆτοιν ὁ ὀργανῶσεως μας; Πρῶτον μὲς λοιπὸν χρέος εἶναι νὰ ἐκπληρώσωμε τὶς ἀποκοιμήσεως μας συνεσιργήσωντες 88 δραχμὰς τὸ χρόνο γὰρ τὸν Σύλλογον καὶ 61 γὰρ τὴν Ὀμοσπονδίαν. Μεγάλω ἀνέτηχ καὶ ὄχι μόνον ἐστὶ τὸνῶνουμε τὴν γενετικὴν μὲς Ὀμοσπονδίαν, ποῦ πάλαι ποτὶ καὶ πάλαι ἀκομὴ ἀποτελε-
σματικὰ γὰρ ὅλα τὰ ζητήματα μας. Αὐτὴ ἔδοκε ζωὴ στήν νεκρωμένη παι-
δείαν, αὐτὴ ἀνέτηχε ἠλικὰ, πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ τὸ δίδακαλο. Χάρης στίς ἀνάγνης τῆς Ὀμοσπονδίας πετύχημε νὰ παρακαθῶμε σὲν ἔκπαιδευτικὸν Συμ-
βουλίου ἀνετὸ μέλος προερχόμενον ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ διδ. κόσμου καὶ πολύ γρήγορα θὰ ἐπιτύχωμε νὰ παρακάθη-
ται δίπλα σὲν ἐπιθεωρητῆ καὶ ἔστων τοιοῦτο ποῦ μαζί του θὰ κανονίξη τὰ διδασκαλικά ζητήματα. Μὲ κίον κα-
τορθώσαμε ὅσπερ νὰ προαχθῶν ἅλες τῶν δασκάλων αἱ τάξεις; Ποιὸς ἐνήρ-
γησε ὅσπερ καὶ οἱ δημοδιδάκαλοι νὰ μποῦν στήν Ὑπαλληλικὴ Οἰκογένειαν; Ποιὸς διετήγησε ἀγῶνες καὶ ἔχυσε ἰδρώτα, ὅσπερ νὰ ἀπαρκῶσιν καὶ δημο-
σίευσιν σὲ μὲ νύχτα τὸ διατάγμα τῆς διαβαθμίσει; μᾶς ὅσπερ σήμερα νὰ παρῶμε τὸ μισθὸν γραμματέως Α'; Ἡ Ὀμοσπονδίαν μᾶς καὶ στίς τῶσους ἀγῶνες τί μᾶς γυρεύει; Τὴ συνδρομὴ μᾶς.

κοῦ σθένους ἐπιδιώκων τὴν ἐξαπα-
λῶσιν τῶν δικαιωμάτων των.

Καὶ τέλος ὡς γινώσκουμε καλὰ δεῖ τὰ
μυθολογικὰ μᾶς αἰτήματα λύνεται μόνο
καὶ μόνο μετὰ γερὰς καὶ σιδερένιες
ὀργανώσεως.

Συνοψίζοντες δὲ παρακάτω τὶς ὑπο-
χωρήσεως ποῦ ἔχει ὁ παθενας περιέ-
νομε.

1ον) Οἱ κ. κ. Τριμηναρχαὶ ἀκούρι-
στα καὶ μετὰ ζήλου ἐργαζόμενοι νὰ
ἐγγράψων μὲλῆ καὶ τοὺς πλέον ἰδιο-
τέρους χωρὶς κ. λ. νὰ ὑποχωροῦν στήν
καθετὴ τὴν ἀρίστην.

2ον) Νὰ γίνωμε ὅλοι μᾶς συνδρομη-
τὲς σὲν Διδ. Βήμα, τὸ μόνο ὄργανο
ὅπου ἀναλλοτῶνται πλατεῖα ὅλα τὰ ἔκ-
παιδευτικὰ ζητήματα καὶ διεκπεραιῶ-
νεται ὅλες οἱ ἀτομικὲς μᾶς ὑποθέ-
σεις.

Μετὰ τὴν πεκοιθήσιν πὸς τὰ λόγια μᾶς
αὐτὰ θὰ εἶδων τὰ αἰετὰ τῶν συνα-
δέλφων εὐπρόσδεκτα διατελοῦμε μὲ
ἀγάπην.

Καλομάτα 1 Φεβρουαρίου 1929
Ὁ Πρόεδρος: ἰ Γουμιναγεῖς
Νικ. Βουτσᾶς Ἐλ. Κακλαμίνη

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ὁ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΔΕΥΚΑΛΟΣ

Φίλοι Διδάκαλοι
Ἐπιθεωρῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων Δευκά-
δος, ὁρατομαι τῆς εὐκαιρίας εὐθὺς ἐν
ἀρχῇ νὰ εὐχρηθῶ ὑμῖν ἐπὶ τῆ ἀρτι ἀρ-
ξαμένη νῆφ εἶναι πᾶσαν εὐχάριαν καὶ
ἀμα εὐδοκῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν προ-
σπαθειῶν σας ἐπ' ἀγαθῆ τῆς Πα-
τριδος.

Χαιρετίζον νῦν ὑμᾶς ἐπιθυμῶ εὐ-
θύς ἀμείψων νὰ σὰς διαβηβαίωσω διὰ
ἀνέτηχ εἰς τὴν ὑπερσείαν καὶ μόνον
εἰς αὐτήν, ὅτι ὑπερσείας νόμος τῆς
θελήσεώς μου εἶναι ὁ νόμος τοῦ καθ-
ήκοντος, καὶ δεῖ κατ' ἀκολουθίαν ὁ
φιλόπνοος καὶ εὐσυνειθὺς διδάκα-
λος εἶναι ὄλην τὴν εὐκαιρίαν, καὶ δεῖ
ὕπὸ τὴν σκέπην τῶν κατοχυροῦντων
ὑμᾶς νόμων τῆς περιληπτικῆς δημο-
κρατίας μᾶς, νὰ δοκιμάξη τὸ εὐχάρι-
στον συναισθηματὸν τῆς ἀσφαλείας τῆς
πίστεως, ἐν ἡ τυγχάνει τεταγμένως.

Προερχόμενος δὲ προσθέτω ἐκ τῶν
σπλάγχων τοῦ δημοδιδασκαλικοῦ κλά-
δου, προοῦν δεῖ ὅ ὑπερσείας του ἀπευθύνω
βεβαίω ἐπίσης ὑμᾶς δεῖ οἰσθάνομαι ὅ-
λους ἰδιαιτέρ ἐκτίμησιν καὶ σεργήν

πρὸς τε τὸ παιδαγωγικὸν ἔργον καὶ
τὸν ἐγγίτην αὐτοῦ δημοδιδάκαλον κε-
κλημένον, ὡς γινώσκον, νὰ ἀναλάβω
τὸ ἔθνος τὸ καὶ νὰ προσδώμ ὀμέ-
ποτε εἰς αὐτὸ διὰ τοῦ ἔργου τοῦτου.
Ἐκείνην τὴν ὄψιν, δεῖ ἦν σεμνύνονται
αἱ πεπολιτισμένης κοινωνίας.

Αὐτὸ εἶναι ἀνανύρητον ὅτι ἀνεύ-
της εὐλικρινδοῦς ἐργασίας τοῦ δημοδι-
δάκαλου καὶ τοῦ παιδαγωγικοῦ ἐν γένει
διδασκαλοῦ, πεπολιτισμένου βέβαια καὶ
ἐνθουσιώλους, ὁ ἀπέβαιναν ἐν τέλει
ἀδύνατος ἡ ἔξοδος ἡμῶν ἐκ τοῦ σημε-
ρινοῦ καταντήματος τῆς Ἐκπαιδεύ-
σεως, ἡ χρονίσουσα λύσις τῶν προ-
βλημάτων τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ ὁμολο-
γούμενος τὸ θεμελιώδες αἶτιον καὶ
οἰσνεῖ τὸ κεφάλαιον τῆς ὅλης ἡμῶν κα-
κοδιαμονίας καὶ ὡς ἀτομῶν καὶ ὡς
φυλῆς.

Ἐπὶ τούτων ἐλαινώμενος αἰσθη-
μάτων καὶ ἰδεῶν, φίλοι συνάδελφοι,
προσερχομαι ἐν μέσφ ὑμῶν. ὑπὸ εὐσυ-
νειθίας καὶ καλῆς πίστεως ἐλαινω-
μέων, ὅχι ὡς ἐλεγκτικῆς καὶ τιμωρῆς
κατὰ πρῶτον ἄλλ' ὡς συναντιλήτωσιν
καὶ βοηθῶν ἐν τῆν χολεπωτάτῶ ὑμῶν
ἔργῳ. Ἐπὶ τῆς ἰσότητος δὲ τῶν αἰ-
καλῶ νῦν ὑμᾶς εἰς μίαν εὐλικρινεῖν συν-
εργασίαν βασισμένην ἐπὶ τῆς ἀμοι-
βαίας ἀγάπης, ἐκτίμησεως καὶ ἐμπι-
στοσύνης καὶ εἰς μίαν ἁμα σὺν τιμῆ-
κῆν ἄλλα ὀυσιαστικῆν ἐκπλήρωσιν τοῦ
πολυμεροῦς ὑμῶν καθήκοντος, ἐκπλή-
ρωσιν συγκυροῦσαν ὄλην τὴν δύνα-
μιν τῆς θελήσεώς σας πρὸς ἐπιτυχίαν
γόνιμον ἀποτελεσάτων.

Ἡ συνειδήσις τῆς χαλεπότητος τῶν
καιρῶν, οὗς διερχεται ἀκόμη ἡ ἐπὶ το-
σοῦτον γεμισασθεῖσα Πατρίς μᾶς μετὰ
μίαν ἀνεύ προηγουμένου ἐν τῆ Ἰστο-
ρίᾳ καταστροφῆν καὶ ἡ συνειδήσις ἁ-
μα τοῦ πόνου ὅν δοκιμάζει ἐντέθει-
ν ἡ ἔθνη καὶ ψυχὴ, δέον νὰ ἀφυπνίσων
ἐν ἡ ἐν τὸν παιδαγωγικὸν ἔνδιαφέρον
νὰ θέσω ἐκποδῶν πᾶν ἄλλο ἀνετι-
ἐλατήριον ἡ ταπεινὸν ὑπολογισμόν καὶ
ν' ἀποβῶσιν αὐτὰ τὸ κίνητρον καὶ ἡ
φλόξ ἐνὸς ἀκομήτου ἐνθουσιασμοῦ ὁ-
μοίου τῆν ἐναίσιον πρὸς ἐκεῖνον ὑπ'
ὅ ἔνεπνευσθῆ ἄλλοτε ὁ μέγας συμπο-
λιτῆς σας ὁραμοδοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐ-
λευθερίας, ὁ Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης.
Ἐπιφύλασσομένο: εἰς τούτοις ὅσας
ἐν ἐτέθῳ ἐπισημειῶ ἕκαστον ὑμῶν ἐν
τῆ νῆφ τῆς ἐργασίας του ἀπευθύνω
καὶ κίον πρὸς πάντας ὑμᾶς, ἐγκάρ-
διον χαιρετισμόν. Ὁ ἐπιθεωρητῆς
Θ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΗΛΩΣΗ

**Ἀρχίζομε ἀπὸ σήμερα τὴν διακοπὴν τοῦ «Διδ. Βήματος» σ' ὅσ' οὐς δὲν ἔχων στείλει τὴν συνδρομὴν τους τοῦ ἔτους 1928-9 Ἡ διακοπὴ θὰ γίνη τμηματικὰ ἐπειδὴ δὲν ἔχομε δικέ τιμο προσωπικὸν. Ἐπει τ' ἄλλο φύλλο δὲν ὁὰ τὸ πάρουν οἱ συνδρομητὲς ποῦ δὲν πληρωσαν τὴν συνδρομὴν τους; τῶν ἐξῆς Διδ. Συλλόγων. 1) Ἀθηνῶν Α' 2) Ἀθηνῶν Β' 3) Ἀργινίου 4) Ἀνασελίτσης 5) Ἀδρικνου τό-
λεως 6) Ἀρτης 7) Αἰγι-
λείας 8) Ἀργολίδος 9)
Ἀνδρου 10) Βεροίας 11)
Γκιωνισῶν 12) Γορτυ-
νίας 13) Γόρτυνος 14)
Γρεβενῶν 15) Γουμινί-
τσης**

**Οἱ μέχρι σήμερα συν-
δρομητὲς τῶν παραπάνω
Συλλόγων ἂν θέλουν νὰ
πάρουν σὲν ἐξῆς τὸ
«Διδ. Βήμα», πρέπει νὰ
μᾶς στείλουν τὴν συνδρο-
μὴν τους πρῶτα εἴτε με-
ταχ. ἐπιταγή, εἴτε με συ-
στημένο γράμμα.**

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΡῶΝ

ΕΓΚΡΙΘΕΙΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1928

Ε Σ Ο Δ Α		
Ἐπὶ ὀλοῖον παρελθούσης χρήσεως:	Δρχ.	3.225.50
Ἀπὸ συνδρομῆς Συνδέσμου	»	4.575.—
» » Ὀμοσπονδίας	»	5.332.—
» » Συνομοσπονδίας	»	1.034.—
» δικαίωμα ἐγγραφῆς:	»	90.—
» Ἐκτακτὰ ἔσοδα	»	13.715.—
Σύνολον 27.972.50.—		

Ε Σ Ο Δ Α		
Εἰς Ὀμοσπονδίαν	Δρχ.	3650.—
» Συνομοσπονδίαν	»	750.—
» Μισθὸν εἰδικῶ Γραμματέως	»	1.267.—
» Γραφικὰ, Τυχ. Τηλικά	»	995.—
» Ἐξοδα ἀντιπροσώπων	»	4.250.—
» Ἐκτακτὰ ἔσοδα	»	3.988.—
Σύνολον Δρχ. 14.720.—		
Ἐπὶ ὀλοῖον εἰς γέον Δρχ. 13.252.50.—		
Ἐν ὄλφ Δρχ. 27.972.50.—		

ΨΗΦΙΣΘΕΙΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1929

Ε Σ Ο Δ Α		
Ἐπὶ ὀλοῖον χρήσεως 1928	Δρχ.	13.252.50.—
Ἀπὸ συνδρομῆς Συνδέσμου	»	7.200.—
» » Ὀμοσπονδίας	»	9.000.—
» » Συνομοσπονδίας	»	1.800.—
» δικαίωμα ἐγγραφῆς	»	200.—
» Ἐκτακτὰ ἔσοδα	»	6.000.—
Σύνολον Δρχ. 37.452.50.—		

Ε Σ Ο Δ Α		
Εἰς Ὀμοσπονδίαν	Δρχ.	9.000.—
» Συνομοσπονδίαν	»	1.800.—
» Μισθὸν εἰδικῶ Γραμματέως	»	1.800.—
» Γραφικὰ, Τυχ. Τηλικά	»	1.300.—
» Ἐξοδα ἀντιπροσώπων	»	7.000.—
» βιβλιοθήκης Συλλόγου	»	4.000.—
» Ἐκτακτὰ ἔσοδα	»	2.000.—
Σύνολον ἐξόδων Δρχ. 26.900.—		
Ἐπὶ ὀλοῖον εἰς νέον Δρχ. 10.552.50.—		
Σύνολον 37.452.50.—		

Ὅσοι μὲς ἐξομῶμε καὶ ἀπὸ τὴν ἀνεύλη-
ψη πὸς ἡ ὀργανωτικὴ καὶ κατάσταση τοῦ Συλλόγου μας εἶναι ἀξιοθρήνη. Καὶ γὰρ τὴν ἀποτελεμάτωσιν αὐτὴ ἄλλοι λίγο ἄλλοι πολλοὶ ὅλοι μας φέρουμε τὴν εὐθύνην. Χρεάζεται μὲν ἀφύπνισις με-
σα στίς μίσεις τῶν συναδέλφων, μὲ ἰληθὴν ἡλικίωσιν μεσα στίς ψυχὰς τῶν γιῶ νὰ ἀποβίβουν τὴν σημερινὴν ψυχικὴν ραστόνην ἀπὸ τὴν ἁσπια κατέ-
νηται, γὰρ νὰ μετρήσων νὰ γίνωνται μέλη δημοσφραγίας σὲν ὀργάνωσιν καὶ ὄχι ἀδιάρθρωσι θετικὰ πρὸς τὴν προ-
σπάθειαν λίγων ἀνθρώπων. Πρῶτον μὲ μὲ περιόδω ἀπεργασμένη πάλιν τὴν διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων. Ὄχι λοιπὸν λοιπὸν ν' ἀντικεινῶσιν μ' ἁλ-
ληλοὺς τὰ μῆτα τὴν ἐποχὴν τοῦ ζῶμε καὶ νὰ ἐνταξιασθῶμε στίς ὀργανώσεως μας, ποῦ μόνο αὐτὲς μποροῦν νὰ διεκ-
δικήσων ἀποτελεσματικὰ τὶς ἀμειψί-
βιαι ἔμμεσες ἀποκοιμήσεως τοῦ κλάδου.
Ἄλλὰ γὰρ νὰ πετόχη ἡ προσπάθειαν αὐτὴ εἶναι ἀνίτηχ νὰ βοηθήσωνμε ὅ-
λοι στήν ὄψιν ἡ ἐξυγιάνωσιν τοῦ Συλλό-
γου μας, στήν ἠλικὴ καὶ ἠθικὴ τοῦ ἀ-
νθρώπου. Μὰ πὸς μποροῦν νὰ γίνωνται ὅλα αὐτὰ ὅταν ἀνομιθεθῶ καὶ τὴν ἐ-
λάττωσιν οἰκονομικὴ συνδρομὴ ποῦ μᾶς ζῆτοιν ὁ ὀργανῶσεως μας; Πρῶτον μὲς λοιπὸν χρέος εἶναι νὰ ἐκπληρώσωμε τὶς ἀποκοιμήσεως μας συνεσιργήσωντες 88 δραχμὰς τὸ χρόνο γὰρ τὸν Σύλλογον καὶ 61 γὰρ τὴν Ὀμοσπονδίαν. Μεγάλω ἀνέτηχ καὶ ὄχι μόνον ἐστὶ τὸνῶνουμε τὴν γενετικὴν μὲς Ὀμοσπονδίαν, ποῦ πάλαι ποτὶ καὶ πάλαι ἀκομὴ ἀποτελε-
σματικὰ γὰρ ὅλα τὰ ζητήματα μας. Αὐτὴ ἔδοκε ζωὴ στήν νεκρωμένη παι-
δείαν, αὐτὴ ἀνέτηχε ἠλικὰ, πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ τὸ δίδακαλο. Χάρης στίς ἀνάγνης τῆς Ὀμοσπονδίας πετύχημε νὰ παρακαθῶμε σὲν ἔκπαιδευτικὸν Συμ-
βουλίου ἀνετὸ μέλος προερχόμενον ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ διδ. κόσμου καὶ πολύ γρήγορα θὰ ἐπιτύχωμε νὰ παρακάθη-
ται δίπλα σὲν ἐπιθεωρητῆ καὶ ἔστων τοιοῦτο ποῦ μαζί του θὰ κανονίξη τὰ διδασκαλικά ζητήματα. Μὲ κίον κα-
τορθώσαμε ὅσπερ νὰ προαχθῶν ἅλες τῶν δασκάλων αἱ τάξεις; Ποιὸς ἐνήρ-
γησε ὅσπερ καὶ οἱ δημοδιδάκαλοι νὰ μποῦν στήν Ὑπαλληλικὴ Οἰκογένειαν; Ποιὸς διετήγησε ἀγῶνες καὶ ἔχυσε ἰδρώτα, ὅσπερ νὰ ἀπαρκῶσιν καὶ δημο-
σίευσιν σὲ μὲ νύχτα τὸ διατάγμα τῆς διαβαθμίσει; μᾶς ὅσπερ σήμερα νὰ παρῶμε τὸ μισθὸν γραμματέως Α'; Ἡ Ὀμοσπονδίαν μᾶς καὶ